ஆர்ணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை

அவர்களின் நூல்

92
187

இல்லற நொண்டி

இல்லறநொண்டி

இஃது

உதயதாரகைப் பத்திராதிபரும்

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரித்

தமிழ் ஆசிரியருமாகிய

அ. சதாசிவம்பிள்ளையால்

இயற்றப்பட்டு

இராசாங்கலிகிதர்சாலையிலே

பதிவுபெற்று

மானிப்பாய்
ஸ்திறோங் அஸ்பரி என்பவர்களின்
இயந்திரசாலையில்
அச்சடிக்கப்பட்டது.
கஅஅஎ.

விலை சதம் ௩௦.

யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரி
Jaffna Central College
Library
யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரி
நூலகம்
JAFFNA CENTRAL COLLEGE
LIBRARY
6796
(6796)
894.8911

மேற்படி ஆசிரியர் செய்த வேறுநூல்கள்

பத்திய ரூபம்.

மெய் வேதசாரம்
நன்னெறிக்கொத்து
அச்சதகம்
சற்போதசரணம்
நன்னெறிமாலை

கத்தியரூபம்.

நன்னெறிக் கதாசங்கிரகம்
வானசாஸ்திரம்
சாதாரண இதிகாசம்
பாவலர்சரித்திர தீபகம்

விளம்பரம்.

பாவலர் சரித்திர தீபகம், விலை ரூபா க.ரூ0

தபாற்செலவு: சதம் யஉ.

ILLARA NONDY,

The Hushband and Wife.

A Poem

ON

DOMESTIC LIFE,

BY

J. R. ARNOLD,

Ed. M. Star and Vernacular Professor
Jaffna College.

COPYRIGHT REGISTERED.

JAFFNA.

Strong & Asbury Printers, Manipay.

1887.

Price 30 cents.

Copy right: J.R. Arnold book Trust
பதிப்புரிமை: J.R. ஆர்னால்ட் புத்தக நிதியம்

By the same Author.

Poetical Works.

Mey vethasaram.
Teruchchathagam.
Nunnery Malai.
Nunnery Koththu.
Satpothacharanam.

PROSE WORKS

Nunnery Kathachankrakam
Universal History.
Compend of Astronomy.
Pavalar Chariththra Theepakam.

FOR SALE.

PAVALAR CHARITHTHRA THEEPAKAM

Price Rs. 1.50
Postage " .12

நூன் முகம்.

பிரமசரியம், இல்லாச்சிரமம், வானப்பிரத்தம், சந்நியாசம் என்று முன்னோர் விதித்த நான்கு ஆச்சிரமங்களுள், இரண்டாவதான இல்லாச் சிரமம் தேவசித்தப்படி உலகம் பலுகிப் பெருகுவதற்கு இலக்கான உத்தம ஆச்சிரமமாம். இதுபற்றியன்றோ விதூஷியாகிய ஔவையார், "இல்லறமல்லது நல்லறமன்று" என்றும், வித்துவசிரோமணியாகும் அவர் தம்பி திருவள்ளுவநாயனார், "இயல்பினானில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான் - முயல்வாருளெல்லாந்தலை" என்றும் சொல்லியிருக்கின்றார்.

இப்பெயர்ப்பட்ட தலைமைபெற்ற இல்லாச்சிரமமானது, அதனை அனுஷ்டியாநின்ற ஆடவர் ஸ்திரீகளின் தெய்வ வழிபாடின்றிய நடையினாலும், இருதலைப் பிராணிகள் தத்தமக்கு இஷ்டப்பட்ட இடத்திற்கு ஒன்றையொன்று இழுத்து விகாதப்பட்டாற்போல, ஒருவரோ டொருவர் ஒற்றுமையின்றிய நடையினாலும், பெரும்பான்மை, குரங்கின் கையில் அகப்பட்ட நறுமலர் மாலையெனப் பங்கமும் மானவீனமும் அடைவதை அறியாதாரியார்? ஸ்திரீ புருஷர்கள் காந்தமும் உருக்கும் போல ஒற்றுமைப்பட்டு இல்வாழ்க்கையை நடாத்தாமையாற், பூவுலகத் தின் எந்தெந்தக் கோணங்களிலும் "வீட்டுக்கொருவாசல்" என்றாற்போல வீட்டுக்கொரு தொல்லையும் அல்லலுமாய்ச் சமுசாரஞ் சிறப்பீனமுற்றுச் சிரிப்பிற்கிடமாவது, எவரும் உணராக் காரியமன்றாம்.

இந்த நிருவாகஞ் சாதாரணமாய் "எங்குஞ்சலார்" என்று சொல்லுதற்கு இலக்காயிருந்தும், நாகரிகம் இன்னும் பூரணமாகாது பாலியத்திலிருக்கும் எமது தேசத்திலோ அதி தாராளமென்று நினைக்க ஏவப்பட்டோமாதலால், இக்குறைவை அகற்றுதற்பொருட்டு இப்பாடலிற் பின்னுள இரு பாகங்களை மாத்திரம் பல வருஷங்களின் முன்னர் "உதயதாரகை"ப் பத்திரத்தில் அச்சிட்டோம். அவற்றைக் கரிசனையாய் வாசித்துப் பார்த்தோர் சிலர், அ! ஆ! இவற்றையோர் புத்தகமாய்த் திரட்டினாலோ என்றும், புத்தகமாக்கினோம் என்று நினைந்தோர் சிலர், "நமக்குள் ஒவ்வொரு பிரதி தந்தாலோ" என்றும் முன் சொன்னதாலும் இப்போது கேட்டதாலும் அவற்றை அச்சுக்கு ஆயத்தப்படுத்தும்போது: ஆடவன் ஆடவள் என்னும் இரு பிரிவினராய் மனுஷரிருக்க ஸ்திரீ களின் நயகட்டங்களை மாத்திரம் பாராட்டிப் புருஷர்கள் விஷயத்தில்

நீர் மௌனஞ் சாதிப்பது நீதமாகுமா? என்று எமக்கு அரியாரொருவர் கூறவே மேலும் இரு விஷயங்களை இருபாகங்களாக இயற்றி அவற் றுடன் சேர்த்தனம்.

கைப்புள்ள அவுடதங்களை உண்பித்தற்குத் துணையாகச் சர்க்கரையை உடன் சேர்ப்பார்போல எடுத்த விஷயங்கள் பிரீதியாதற்கு நொண்டித்தருவே தக்க வாகனமாம் என்று கருதி, அதனைத் தெரிவு செய்தோம். எல்லாரும் புலமைப் பிரியல்லராகவே, பாப்பகுதிகள் நான்கிற்கும் நான்கு வசனநடைப் பகுதிகளையும் நவமாய் இயற்றிப், பலாவாதிய பல தருக்களிருப்பினும் மிகுதிபற்றியதாற் தெங்கந்தோப்பு என்றாதற்போல, இல்லறநொண்டி என்னும் பழைய நாமத்தையே சூட்டலுற்றோம்.

வேப்பநெய் கசந்தும் மருந்துக்கு நல்லனுபானமாகி உண் பார்க்கு உபயோகப்பட்டாற்போல, இந்நூலிலே வெம்பதங்கள், சுடு பதங்கள் பலவிருப்பினும் இனிய பதங்களோடு கூடி நன்மை பாலிக்கு மாதலிற், தனது வதனக் குற்றத்தை நினையாது, அதனைக் காட்டிய தருப்பணத்தை உடைத்தெறிந்த முழுமகனைப்போல, இதனைப் படித் துப்பார்க்குந் தையலராவது காளையராவது யோசனையும் பொறுமையு மின்றி இதில்வெருண்டு இதனை எள்ளாமலும் தள்ளாமலும் அங்கி கரித்துப் பாராட்டவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கின்றோம். சந்தவின்பப் பொருட்டு வேண்டும்போது சில அட்சரங்களைக் குறுக்கியும் சிலவற்றை நீட்டியுங்கொள்க. நமது நற்கருத்து அனுகூலிக்கக் கிருபாசமுத்திரரும் சர்வசீவதயாபரருமாகிய எம்பெருமான் கடாட்சிப்பாராக.

PREFACE

Some nine or ten years ago, we composed a small poem, in two parts, on the character of good and bad women, and published it by portions, in several numbers of the "M.Star," in order to test its merits and usefulness. Some of the readers. who admired and appreciated it, desired that it should be published in a book form; some, who supposed that we had already printed it, kindly applied to be furnished with copies. So years passed on with occasional requests for the work, until recently we have been unexpectedly asked by a friend in Madras to be furnished with a copy.

Being roused by his request to consider if the publication of the poem was not a duty, we decided to print it, and at once began to prepare a manuscript for the press. Fortunately, one dear to us suggested that the work was one sided, and, to make. Seeing that this was true, we wrote two parts on the male sex also, and complemented the work by adding four more parts in prose, as an exposition of the poem. We entitled the whole, as formerly, Illara Nondy, and added the English title "The Husband and Wife."

It is not our purpose to slander either sex, but to promote mutual happiness among husbands and wives, to produce harmony in households, and to impress on the hearts of young men and women that true education and piety, not dowry and beauty, are the best assurance of domestic happiness.

To engage the attention of our readers, we have tried to select, for the most part, common but choice words, with strong expressions and maxims interspersed here and there. To interest singers, we chose the peculiar and pleasing metre called Nondy, which is used in comic poems. To satisfy readers who are novices in poetry, we had recourse to the prose, which is, by nomeans, a mere paraphrase of the poetry.

Philanthropists and friends of Tamil, are invited to lend their aid to secure a wide circulation of the work. While we do not profess to enjoy or invite criticisms of a captious and fault-finding sort, all kindly and valuable suggestions or corrections will be thankfully received.

That God will bless this work is the humble prayer of the author.

இ ல் ல ற ெ ந ா ண் டி

தெய்வ ஸ்துதி

தந்தன தன தனனா - தனந்தன
தானானே தன தானானே.

சீர்வளர் செக முதலே - பரப்பிரமத்
திருமுதலே தனிப் பரமுதலே
கார்வளர் வெளிமுதலே - பஃறலைக்
கலைமுதலே மறைக் கடன்முதலே
பூரண வாரணனே - சகந்தனைப்
பூத்தவனே அதைக் காத்தவனே
காரண அறுகுணனே - பவக்கடல்
கடந்தவனே என்முன் நடந்தவனே
புங்கவ நாயகனே - அகிலாண்டம்
புரந்தவனே நித நிரந்தரனே
எங்கனும் நிறைந்தவனே அடியவர்
இருதயக் கமலத்தில் இருந்தவனே
இறையவனே சுயம்பே - சதானந்த
எண்குணனே அன்பர்க்கு இன்பினனே
மறையவனே விளம்பும் - வேதாந்தத்தின்
மன்னவனே எண்ணில் பண்ணவனே
நிருமல நிரஞ்சனனே - நிராலம்ப
நித்தனே முத்தொழில் உத்தமனே
பரமனே திரிலோகம் - படைத்தருள்
பார்த்திபனே கிர்பை நேத்திரனே

2 இல்லற நொண்டி

தேடும் மெய்ஞ்ஞானம் இலேன் - இப்பூமிசை
சிறந்த இல்லறம்புரிந்து அறந்திறம்பா
ஆடவர் பேரிலிந்த - நொண்டிதனை
ஆவலுடன் பாட - ஏவலுற்றேன்
புல்லறி வுடையேன் இல் - அறம்புரி
பூவையர் மேலிந்தப் பாஅதனைச்
சொல்லவே துணிந்துகொண்டேன் - அதற்குன்றன்
துணைகேட்டேன் அருள் தனைவேட்டேன்
பண்டிதர் நகையாமற் - பலகலை
பார்த்தவர் சிரிக்கநான் திகையாமற்
கண்டவர் இகழாமற் - சீச்சீயென்று
காறியுமிழ்ந்து இதைக் கீறாமல்
குற்றங்கள் பிடியாமல் - தாளமிட்டுக்
கூத்தாடி எனைவைது - இதிலேயான்
அற்றங்களால் பிழைகள் - இதிலேயான்
ஆற்றா மனவைவந்து தோற்றாமல்
பாடிட வரந்தருவாய் - அறிஞரிப்
பாட்டினில் ஏசக்கொண் டாட்டஞ்செய்து
நாடிட அருள்புரிவாய் - அதையென்றன்
நாட்டவர் மிகவும் சீராட்டமுடன்
அங்கீ கரித்தருள - எனக்கிதில்
அருள்செய் என்றேன் நினைப் பரவிநின்றேன்.
செங்கரம் தலையில் வைத்தேன் - கோடாகோடி
தெண்டனிட்டேன் நின்னை அண்டிவிட்டேன்
உத்தம ஆடவர்தம் - இலக்கணம்
ஓர்ந்துசொல்வேன் உடன் தேர்ந்துசொல்வேன்
அத்தகையல்லார்தம் - இலக்கணம்
அடைவிற்சொல்வேன் அதை வடிவிற்சொல்வேன்.

நற்குணப் பெண்டிரின் - இலக்கணம்
நாடிச் சொல்வேன் நன்று தேடிச்சொல்வேன்
துற்குணப் பெண்டிரின் - இலக்கணம்
துலங்கச்சொல்வேன் ஆரும் விளங்கச்சொல்வேன்
சந்த நொண்டித் தருவால் - அவற்றினைச்
சாற்றிடுவேன் இசை போற்றிடுவேன்
எந்தையே பரனேநின் - இருபதம்
என்றனக்கு என்றென்றுங் காப்பாமே - தந்தன.

1

இல்லறம் புரிதற்கேற்ற உத்தம ஆடவர் இலக்கணம்

தந்தன தன தனனா - தனந்தன
தானானே தன தானானே.

ஆதி எம்பரமன் தொன்னாள் - சிருட்டிசெய்
அசரமுடன் செறி சரமதனுள்
ஓதிய சரப்பொருளே - உலகத்தில்
உயர்ந்தது என்பார்இதை ஓர்ந்திடுங்கால்
சத்திய மாங்கு அவற்றுள் - மனுடர்கள்
தலைமைபெற்றார் உயர் நிலைமையுற்றார்
பத்திசேர் ஆண்பெண் என்றே - அவரிரு
பகுப்பில் நின்றார் இல்லத் தொகுப்பில் நின்றார்
நின்றிடும் இருவோரும் - கரும்பிடை
நிறைந்திடு சாறுடன் உறைந்திடல்போல்
துன்றிய பூமணம்போற் - பொருளொடு
சொல்லதுபோல் எள்நெய் உள்ளதுபோல்

4 இல்லற நொண்டி

ஈருடல் ஓருயிர்போல் - நகத்துடன்
இசைந்திடு தசையது பொருந்திடல்போல்
ஒருகணம் தணந்தாலும் - உயிர்துறந்து
ஓடிடும் அன்றிலம் சோடதுபோல்
அன்பொடு வாழ்வாரேல் - அவர்க்கிணை
ஆரறைவார் இந்தப் பார்மிசையே
இன்பொடு வாழ்வாரேல் - அவர்க்கியார்
ஈடு ஊர் ஆர்நெடும் பூமிசையே
ஆதியை அனுதினமும் - அகத்திடை
அழுத்திடுவான் அருள் வளர்த்திடுவான்
சோதியைத் துதித்திடுவான் - தெய்வபத்தி
சுடரெனக் கொழுந்துவிட்டு எழுந்திடுவான்
உய்வழி ஒழுகிடுவான் - செபதப
ஒழுக்கத்தை ஒருநாளும் மழுக்கிவிடான்
கைதவ வழிகுறுகான் - பவச்செயல்
கனவினும் கருத்தினுள் இருத்தியிரான்
தந்தைசொல் மேலுளதாம் - திருமந்த்ரம்
தாரணியில் இதென ஆரணம்போல்
அந்தியும் சந்தியுமாய் - அதைநிதம்
அனுசரிப்பான் மிக உபசரிப்பான்
தாயினும் சிறந்த அழகார் - கோயிலொன்று
தாலத்தில் இலதெனும் ஞாலத்துளார்
வாயுரை கடவாதே - அவள்தனை
வணங்கிடுவான் உரைக்கு இணங்கிடுவான்
மன்பதை புகழ்ந்தேத்தப் - பரிவுறு
மனத்தின் அடுத்தவர் இனத்தவர்மேல்
அன்புறும் நெஞ்சுடையான் - சகோதர
அளியுடையான் பதவிய நடையான்

உத்தம ஆடவர் 5

சுயபுத்திதனிற் சாயான் - பெரியவர்
    சொற்புத்தி தனைச்செவி சோரவிடான்
பயபத்தி நிலைஅசையான் - எதொன்றையும்
    பதற்றமாய் விறுவிறுப் பொடுபகரான்
யோசனையாய் அயர்வான் - விவேகமாய்
    யூகித்தும் கிரகித்தும் ஒளிபெறுவான்
வாசினை கல்விவிடான் - மூவாண்டு ஒடு
    மைஏடு கையாலே வழுவவிடான்
வீறுகொண்டு இறுமாப்பாய்க் - குரோதித்து
    மேலவர் குருநிந்தை விளைத்தறியான்
தாறுமாறுகள் புரியான் - துணிவொடு
    சன்மார்க்க நெறிதனைத் தள்ளிவிடான்
வேதியர் பெரியோர்சொல் - விதிகளை
    வெறுத்துத் தள்ளான்கடு கடுத்துத் துள்ளான்
ஞாதியர்தமை எள்ளான் - எந்நாளுமெய்ஞ்
    ஞானத்தை அடிப்பாரம் ஆகக்கொள்வான்
இருபுறம் கூர்மைதிகழ் - எதியென
    ஈர்ந்துளம் அரிந்திடும் இழிப்புரையால்
ஒருவர்தம்மையும் கருக்கான் - எலும்புசேர்
    ஊனென நேசரொடு ஒன்றிடுவான்
தான்பிடித்திடும் முயற்கு மூன்றேகால்கள்
    சத்தியம் ஈதென்று சாதிப்பார்போல்
ஆன்ற தக்கோர் தம்முன்னே - வாதஞ்செய்ய
    ஆக்குரோசம் கொண்டுள் அகங்கரியான்
உத்தியோகம் புருடர்க்கு - எக்காலமும்
    உள்ளதோர் இலட்சணம் எனவோர்ந்தே
பத்தியாய்த் தேடிடுவான் - அதன்வரும்
    படியிலோர் பாகத்தான் மிடிதீர்ப்பான்

6 இல்லற நொண்டி

தானத்திற்கு ஒருபாகம் - பிரீதியாய்த்
    தந்திடுவான் மீந்த பாகந்தன்னை
மானத்தொடு அனுபவிப்பான் - ஙப்போல்வளை
    மாந்தர்க்கும் பிறருக்கும் மகிழ்ந்து ஈவான்
தொழுதுண்டு வாழ்வதிலும் - தொல்லோர்சொன்ன
    சொற்படி உழுதுண்டு வாழ்ந்திடலிற்
பழுதொன்றும் இலையென்றே - அதைப்பரி
    பாலித்துப் பழனத்திற் பயிரிடுவான்
கிருஷிகம் அனுகூலம் - தராவிடிற்கு
    ஏதமில்லாத் தொழில் வணிகமென்றே
பெருமையாய்க் கையிடுவான் - ஏதோர்தொழில்
    பிடியாமல் நடைப்பிணம் எனப்பெயரான்
கற்பெனும் அரண்வளைந்தே - தர்மநிலைக்
    காவலிட்டே சேமத் தாழதிட்டே
அற்பமும் நிலைபிசகான் - அகந்தனில்
    அறமெனும் பயிரினை நிறுவிடுவான்
மைவிழியார் மனையைக் - கனவினும்
    மருந்தினுக்கு ஆயினும் விரும்பியிரான்
கைவளம் கொடுத்து அழியான் - அவர்கள்மேற்
    கருத்துஅழியான் பெலம் விடுத்துஇழியான்
சந்தியிற் பதிவிருக்கும் - கணிகையர்
    தங்கள்தம் கண்வரை தடக்கிவிழான்
அந்தியில் அவர்வாழும் - தெருவிடை
    அடிகள்வையான் பொருள் மடியில்வையான்
துட்டர்தம் சகவாசம் - கடுவழிக்
    கட்டை ஊடாடிய கான்நிகராய்
நட்டந் தருமதனால் - கெட்டார்சங்கம்
    நாடிச்செலான் பிரிந்தோடிச்செல்வான்

சீயென்றார் வீட்டின்முன்னே - பேயும்வந்து
சேராதென்பார் இந்தச் செகத்தில்உள்ளோர்
நாயொன்றுபோல் நடத்தும் - அயல்மனை
நாடிச்சாரான் ஓடிச் சேரப்பாரான்
கஞ்சாலேகியம் உண்ணான் - பிராண்டிவெண்
கள்ளுச்சாராயங்கள் உள்ளிக்கொள்ளான்
அஞ்சாதபின் உண்ணான் - குடிவகை
அருந்தித் தெருவிருந்து அடியுண்ணான்
போக்கிரி நடைநடவான் - சைசையென்று
புண்ணியர் ஆசியஞ் செயப்புளுகான்
ஆக்கிரமித்து ஒழுகான் - அவசியம்
அவசியமாய்ஒரு கருமஞ்செயான்
சூதுசற் பனைபுரியான் - ஒருநாளும்
துணிவுடன் கொலைசோரஞ் சூழ்ந்தறியான்
மாதர்மேல் ஆசைவையான் - அவர்தரு
மையலால் மோகித்து மதனங்கொளான்
குஞ்சின் அழகு எண்ணான் - உடுத்திடு
கோசிகக் கோட்டழகு அதைக்குறியான்
மஞ்சலின் அழகு உன்னான் - கல்விப்பெரு
மாட்சியைக் காட்சியாய் மதித்திடுவான்
சீதனம் அதன்மருளான் - கல்வியினும்
சிங்காரம் பெரிதென்று தேற்றங்கொளான்
ஆதனம் கல்வியினும் - மாட்சியென
ஆட்சேபித்து அவசியம் அதிசயிக்கான்
செல்வத்தைப் பாராட்டான் - குணந்தனிற்
சிறந்தது குலமென்று சீராட்டான்
நல்வித்தை பாராட்டான் - குணந்தனில்
நயந்தது கிளையென நாடிநில்லான்

8 இல்லற நொண்டி

தோற்றத்தைப் பாராட்டான் - குணந்தனிற்
துதிபெறும் கனமெனத் தோத்திரியான்
ஆற்றலைப் பாராட்டான் - சுகுணத்தில்
அரிய சம்பாத்தியம் ஆசித்திடான்
அளசம் அது இல்லாளை - நல்லகூந்தல்
அழகியென்று ஆற்றிடும் அறிவிலிபோல்
விழல் அழகியை அழகி - எனமெய்ச்சி
வியந்துகொள்ளான் மனம் வேண்டிக்கொள்ளான்
உத்தியோகம் பாராட்டான் - குணந்தனில்
உறவினர் சலுகையை உணர்ந்துழையான்
தத்திமி தெய்யென்றே - சிறந்தவோர்
தையலை நினைந்து சன் னதம்ஆடான்
பிஞ்சினிலே பழுக்கான் - பெற்றார்மனம்
பேதிக்கக் கலியாணம் பேசச்செலான்
அஞ்சுநால் ஆண்டின்பின்னே - சமுசார
அருஞ்சுமை எடுத்துவைத்து ஆற்றிடவே
தக்கநல் வயசின்கண்ணே - தந்தைதாயர்
தமரொடு மித்திரர் தமைஆய்ந்தே
மிக்கநற் குணஅழகும் - புகழ்மணம்
வீசிடுங் கல்வியின் மிகுஅழகும்
ஆசிக்கும் மரியாதை - சுகுணங்கள்
அமைந்திடும் நடைபொறை தயைஅளியும்
பூசிக்கும் நிறைநெறியும் - தெய்வபத்தி
புனுகென நாறிடும் அறமுறையும்
நிறைந்தபெண் தனைநாடித் - திருமணம்
நேர்ந்துமித்திரர் தமருடன்கூடி
அறைந்திடும் மறைமுறையே - குரவர்கள்
ஆரணபூரண ஆசிசொற்றே

சிறந்திடு சடங்கியற்றத் - தேவதயை
திருவருள் நிழல்செயச் சேர்புசென்றே
உறைந்தவள் உடன்பயில்வான் - உயிருடன்
உடம்புபோல் ஒன்றியே கலந்துறுவான்
விதக்கும் நல்சோட்டுப்பட்சி - போலே அன்பை
விருத்திசெய்வான் மனத் திருத்திசெய்வான்
பதிக்கொளிர் விளக்கெனவே - தெய்வவழி
பாட்டினைக் குடும்பத்திற் பதித்திடுவான்
தன்பதி பிரிந்தோடி - அடிக்கடி
தாய்பதி அன்னியர் தலம்தேடி
நண்புறு தன்மனையாள் - தனிமையாய்
நாடொறும் தெருவழி நழுவவிடான்
அறந்தனைக் குலைத்து எறியான் - கட்டிமனை
யாட்டியைப் பிடித்துவைத்து அடித்தெறியான்
பிறந்திடு குழந்தைகளை - நிலமிசைப்
பெயர்த்திழுத்து உருட்டியே மிதித்துஎறியான்
பண்டாரம் குறையவிடான் - இல்லமது
பழுதடையப் பார்வை வழுவவிடான்
பெண்டுளம் சீறவிடான் - அவள்பெற்ற
பிள்ளைகள் மீறியே துள்ளவிடான்
ஆர்பசித்திருந்தாலும் - தனதுஅக
டதுநிறைந்தாற் சரி யென அறையான்
பேர்புகழ் கெடநடவான் - இன்மைவரிற்
பிச்சையெடுத்தும் வந்திச்சையுடன்
பிள்ளைகள் கூட்டிடுவான் - தனைப்பசி
பெரிதுவருத்தினும் பிரியைதனக்கு
அள்ளிஅருத்திடுவான் - ஆடையணி
அவசியம்அறிந்துடன் அளித்திடுவான்

10 இல்லற நொண்டி

கள்ளமதாய் ஒழுகான் - கவலையாம்
கடலிடை வீழினும் தடதடவான்
உள்ளதற்கு இசைவாகப் - பொறைதனக்கு
ஒருமலை இவனென உலவிடுவான்
சேண்பறந்து ஓடுகினும் - மரத்துறு
சேக்கையை நோக்கிச்செல் சேவல்எனக்
கான்படர்ந்து இளைத்தாலும் - ஐயோஎன்றன்
காதலி யெனமிகு ஆதரவாய்க்
கிரகத்தைச் சார்ந்திடுவான் - தினந்தினம்
கிழக்கு வெளுக்குமுன் கிளர்ந்திடுவான்
பரசொத்துக்கு ஆசைப்படான் - எவருக்கும்
பழிக்குப் பழியென்று பழிவாங்கான்
அயலவர் உடைமைகட்குப் - பிறவியில்
அந்தகன்போலவே அமைந்திருப்பான்
மயல்தரு பிறர்கதைக்குக் - கேள்வியில்லா
மந்தன்ஒப்பான் தூர வழியில்நிற்பான்
சுடுகெண்டைக்காக ஏரி - உடைத்திடும்
தோஷிஒப்பாய்ச் சொற்ப லாபநட்பாய்
வடுவந்து புகுதவிடான் - கிரகத்துள்
வாரிபோல் ஆக்கங்கள் வளரச்செய்வான்
நன்மைக்குத் தீமைசெய்யான் - நல்லாரினை
நாடிச்சோதரம்போல நயந்திடுவான்
வன்மத்தை விருத்திசெய்யான் - உலகினில்
வழக்கத்திற்கு எதிராக மலைவுசெயான்
இருதய வாகனமேற் - பெண்டுபிள்ளை
ஏறச்செய்வான் நாவில் ஆறச்செய்வான்
ஒருவருக்கு அவத்தையென்றால் - தனக்கது
உற்றதுபோல் உண்டி உறக்கமின்றிப்

பைத்தியர் போல்இருப்பான் - அவருடை
பக்கத்தில் அன்புடன் படுத்திருப்பான்
வைத்தியர் வீடுஅலைவான் - வகைவகை
மருந்துகள் கொடுப்பித்து மாற்றுவிப்பான்
சயித்திய போசனமும் - சிகிச்சைக்குத்
தக்கபத்தியங்களும் தான்தருவான்
தயித்தியன் எனஒழுகான் - பொறுமையிற்
தருமன்ஒப்பான் அன்பிற் தாயைஒப்பான்
சருகினை அரித்திடவே - நேரமல்லாற்
தான்குளிர் காய்ந்திடச் சமயமின்றென்
இருமுது மொழிப்படியே - எந்நாளும்தன்
இல்லறக்காய்ப் பிரயாசம் - எடுத்திடுவான்
ஏதுங்கெட்டான் தனக்கு - இருபெண்டிர்
ஏதுக்கென்றான் முன்னரிறந்து ஒழியும்
மாதுக்காய் மனமாழ்கிக் - கண்ணீர்விட்டு
மார்படித்து அழவென்று மாநிலத்தோர்
பழிப்பொடு பகர்ந்துவரும் - வடுவுரை
பாங்காகத் தன்மீது பலித்திடவே
களிப்பொடு மறுமனையாள் - தனைக்கொண்டு
காலிலே இருதளை காவிக்கொளான்
அந்து ஊது நெல்லாகான் - அஞ்ஞானத்தை
அகத்திற்கொள்ளான் அறிவு அடக்கிக்கொள்வான்
கொந்தூரும் குழலாட்குத் - தானேயொரு
கோவில்ஒப்பான் நாளுங் கோவையொப்பான்
உன்மத்தன் போல இரான் - ஊராண்மையோடு
ஊக்கமாய்ப் பொருள்வரவு ஆக்கிக்கொள்வான்
கண்ணுக்கு இமைபோலத் - தற்சேர்ந்தவர்க்கு
காத்துத்தன் கடமைகள் கழித்திடுவான்

12 இல்லற நொண்டி

மாமிக்கு வேம்பாகான் - தன்மாமன்றன்
மனசுக்குக் கரும்பாகி மைத்துனமார்
தாம்மெய்க்க வாழ்ந்திடுவான் - அவரொடு
சள்ளுக்கொள்ளான் தொல்லை கிள்ளிக்கொள்ளான்
சகலன்தன் உறவுதனில் - ஒருவற்குச்
சாண்கொடியது பஞ்சந் தானோ என்று
அகிலத்துள்ளார் உரைக்கும் - முதுமொழி
அதுபொய்க்க அவனுக்குஅன் பாய்நடப்பான்
விருந்தரை உபசரிப்பான் - அவர்கட்கு
வேண்டிய அருந்தொண்டு பூண்டுசெய்வான்
மருந்திலும் ஒருபாகம் - உண்பார்கட்கு
மறுத்தறியான் யாதும் ஒறுத்தறியான்
காரணம் இருந்தாலும் - பிராதினிற்
கையதிடான்பெரும் பொய்கள்தொடான்
ஆருக்கும் பிணையாகான் - புரட்டுருட்டு
அவைகளே அலுவலாய்த் தெருவலையான்
பழிசெய்து பழிவாங்கான் பவக்கடல்
பாய்ந்திடும் புணையெனப் பரனருளை
வழிவழியாகக் கொள்வான் - கனவினும்
மறவாதே வீட்டுப் பறவாதே
குடும்பத்தைக் காத்திடுவான் - கண்டாரெலாம்
குறைசொல்லப் பெரும்புகழ் குன்றிடவே
இடம்பமா நடைகோலான் - இல்லாச்சிரம
இந்திரன் இவன்இலக் கணம் இவையே
இவ்இலக்கணமுறையே - ஓராடவன்
இல்லறம் இருந்தியற் றிடுவானேல்
பௌவமார் புவிமிசையே - அவன்மனப்
பாக்கியசாலிநீர் பாரீரே----- தந்தனதன.

அகோ! வாரும்பிள்ளாய் நொண்டி!

இல்லறத்துக்குரிய உத்தம ஆடவரின் இலக்கணத்தையும் அவர் கடமைகளையும் கற்றறிந்த வல்லவர் மாத்திரமல்லக் கல்லாதாரும் எளிதில் உணர வசன நடையிற் கூறும் பிள்ளாய்!

ஆ! ஆ! சுவாமி! அவ்வாறு சொல்லுகின்றேன், கேளும். ஐயா!

தெய்வ சிருட்டிப்புகள் யாவற்றிலும் மானுடசிருட்டியே முக்கியம் பெற்றது. அறிவிற்சிறந்த அம்மானுட சென்மத்துள் ஆடவன் முந்திச் சிருட்டிக்கப்பட, ஆடவர் அவனுக்கு வாழ்க்கைத் துணைவியாய்ப் பிந்திச் சிருட்டிக்கப்பட்டமையால் ஆடவனே அவ்விருவருள்ளும் சிரேட்டம் பெற்றவன். மனுஷன் அடைய வேண்டிய புருஷார்த்தங்கள், அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்குமாம். இந்த நான்கையும் பெறுவான் அவன் அனுஷ்டிக்கும்படியான எவ்வகை ஆச்சிரமங்களினும் இல்லாச் சிரமமே விசேஷமுற்றது. விசேஷமுற்ற இவ் இல்லாச்சிரமம் சிறப்படைதற்கு உத்தம இல்லாளே முக்கியமான கருவியும் இலக்கு மாவாள். வீட்டுக்கழகு தீபம் என்றாற்போல இல்லாச் சிரமத்திற்கு உத்தம இல்லாளே முதற் கருவியும் துணைக் கருவியும் ஆதல் வேண்டும். அப்படி யில்லாக்கால் அவ் இல்லாச் சிரமமும் அது அனுஷ்டிக்கப்படும் இல்லமும் சிறப்படையா. ஆதலின் ஆடவன் ஓர் உத்தம சுகுண இலக்குமியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்குச் சாவதானமும் பொறுமையும் பிரயாசையுமாய் அவளைத் தேடி யெடுத்தல் வேண்டும்.

"இல்லதெனில்லவள் மாண்பானா லுள்ளதென்
இல்லவண் மாணாக்கடை"

என்று சான்றோர் கூறியது இல்லாளின் அருமையைத் தெரிவித்தற் கல்லவா? இரத்தின வியாபரி விலையுயர்ந்த வைரம், மாணிக்கம், வைடூரியம், கோமேதகம் ஆகிய நவரத்தினங்களைத் தேடித்திரிந்து பெறுதல்போல ஆடவன் தன்னில்லத்திற் கேற்ற இல்லாளை அருமையாய்த் தேடிப்பெறுதல் வேண்டும். "உத்தம ஸ்திரியைக் கண்டுபிடிப்பவன் யாவன்?" என்றார் ஆன்றோர். இலங்குவதெல்லாம் தங்கமும் பளீரிடுவதெல்லாம் பசும்பொன்னுமாகா ஆனாற்போலக், கண்டவரெல்லாம் பெண் களும் கொண்டவரெல்லாம் இல்வாழ்க்கைக்குப் பக்குவமான பெண்டிருமாகார். முருக்கம் புட்பம் அலங்காரமுற்றுச் சிவந்திருப்பினும் சுகந்த வாசனைவீசி யாவரும் சூடப்பெறும் உசிதமலராகாது. ரூபத்திற் சிறந்த பெண் எப்போதும் உள்ளத்திற் சிறந்தவளல்லள். "அழகு வீண், சவுந்தரியம் வஞ்சனை" என்றார் மகாஞானியார் மேம்பாடுள்ள பெண்ணைத் தன்னில்லத்தில் வைக்க அபேட்சிக்கும் ஆடவன் முந்தித்தானே கனமும் மேம்பாடு முள்ளவனாய் இருத்தல் வேண்டும். சோடுகொண்ட எந்தப் பொருள்களும் சிறந்தவையே. அவனுக்கவளே சோடு; அவளுக்கவனே சோடு எனச் சிறந்திருந்தாலன்றோ இல்லம் சிறக்கும்.

ஆதலினால் இல்லாச்சிரமம் அனுட்டிக்கும் ஆடவன் தெய்வ பயமும், தெய்வ சிந்தனையும், தெய்வ வழிபாடும் நித்தமும் குடிகொண்ட நெஞ்சனும், "துன்மார்க்கருடைய ஆலோசனையில் நடவாமலும் பாவிகளுடைய வழியில் நில்லாமலும் பரியாசக்காரர் உட்காருமிடத்தில் உட்காராமலும்" இருக்குந் தூயனும், தன்னைப் பெற்றுவளர்த்த பிதா மாதாவைக் கனம்பண்ணி அவர்க்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைத் தவறாது காலாகாலங்களிற் புரியும் அன்பனும், சகோதர சகோதரிகள்மேல் நேசமுடையனாய்ச் சார்ந்தொழுகிக் குரவர் பெரியோர்க்கு ஆசார உபசாரஞ்செய்யும் கனவானும், எவ்வகைப் பெருமையுற்றும் கல்லாதவன் மண

மில்லாப்பொற்பூ ஒப்பான், ஆதலின் அறிவு பரிமளித்தற் பொருட்டுக் கல்வி சாத்திரங்களைக் கசடறக்கற்ற கல்விமானும், "கற்றபின்நிற்க அதற்குத்தக" எனப் பெற்ற அறிவின்படி நிற்குந் தீரனும், உத்தியோகம் புருடலக்கணமாதலின் முயற்சித்து நல்லவரும்படிகொண்ட ஒரு வேலையிலமருந் திறவானும், உத்தியோகம் பிரதி கூலப்படுங்கால் உழவு, வாணிகம் ஆதிய ஆதாயத்தொழில்களில் அமையும் இரம்மியனும், உழைப்பிலும் ஒறுப்பு உத்தமமாதல் தன் உழைப்பை அழியாது "பயன் மரம் உள்ளூர்ப் பழுத்தற்றால்" எனப் பிறர்க்குந் தனக்கும் பயன்படப் பாகஞ் செய்து, ஒரு கூற்றைத் தேவ தானங்கள், கிருத்தியங்களுக்கும் ஒரு கூற்றைத் தன் பிற்கால இலம்பை தாபரங்கட்கும், ஒரு கூற்றை, "விருந்தோம்பி வேளாண்மை செய்தற்"கும், மீந்தவற்றை ஒழிந்த சற்கருமங்கள், சுற்றமித்திரர் உபயோகங்கட்கும் செலவு செய்யும் போசனும், செய்ந்நன்றியை மதித்துத்;

"**தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்**
கொள்வர் பயன் தெரிவார்"

எனப் பிறர் செய்த நன்றியைக் கொல்லாச் சுகுணனும், அடக்கத்தைப் பொருளாகக் கொண்டு நடுவுநிலைமையில் விலகாது "ஒழுக்கத்தின் ஓல்கார் உரவோர்" என எவ்வகை ஒழுக்கங்களையும் பரிபாலிக்கும் பக்குவவானும், "புறங்கூறிப் பொய்த் துயிர் வாழ்தல்" சிறியோரிலட்சணம் ஆதலிற் புறங்கூறுதலை வெறுத்துப், பொய் யாமை, வெ..காமை, கள்ளாமையாதிய நல்வழிகளிற் பயின்று, தற்காத்து நடக்கும் ஞானியும், "அகழ்வாரைத் தாங்குநிலம் போலத்" தன்னை இகழ்வார்ப் பொறுத்தலிற் றலைமை யுற்று "ஈன்றாள் முகத்தேயும் இன்னாது" ஆதலிற் பஞ்சமாபாதகங்களுள் ஒன்றாகிய கள்ளுணவு செய்யாமலும், "அகடாரார் அல்லல் உழப்பார் சூதென்னு முகடியான் மூடப்பட்டார்" ஆதலிற் பொருளுக்கு நாசகாரணமாகிய சூதாடாமலும், யாவராலும் மெய்ச்சிச் சிரமிசை சூடப்படும் நறுமலர் போன்று, எவரும் அங்கீகாரம் பண்ணுமாறு பிரமசரியம் அனுட்டித்து வந்த சற்புருடனுமாயிருத்தல் வேண்டும்.

பிரமசரியத்தை நிறுத்தி இல்வாழ்க்கையில் ஏற்பட விரும்புங்கால், "துழாவிக் காய்ச்சாதது கஞ்சியுமல்ல; வினாவிக் கட்டாதது கல்யாணமுமல்ல" என்பராதலிற் தாய் தந்தையர் சுற்ற மித்திரரோடு அளவளாவிக் கலந்து உசாவுந் திடசித்தனும், தன்மனசிற்கிசையா மணம்பேசி நற்குலம் வேண்டுமென்று வமிசத்த வரும் தந்தைதாயாரும் நெருங்குங்கால்,"சாதியிரண்டொழிய வேறில்லைச் சாற்றுங் கால்" என்றும், சாதியிலும் மரசாதியே மான்மியம் என்றும் பெரியோர் சொல்வதை ஸ்தாபித்துக் "கல்வியும் செல்வமும் சாதியும் வடிவும்" உள்ள கன்னிகை அகப்படல் அருமையென்பதை நம்பிச், சீதனத்தாலும் வெளித் தோற்றத்தாலும் பகட்டப்பட்டு எடுபடாது. ஞானத்தையும் விவேகத்தையும் ஞானமாக்கும் சூரனும், நல்லமாம் பழத்திலும் புழுவிருத்தல் உண்மையாதலில் நெல்லைக் கொடுத்துச் சப்பி வாங்கும் மதியிலிபோலப் புத்தியையும் கல்வியையும் விட்டு அழகைமாத்திரம் வாங்கா விற்பனனுமாய் இருத்தல் வேண்டும்.

பெண்ணை வரித்தபின்பு முறைமை தவறாது பாணிக்கிரகணம் புரிந்து "பாலொடு நீர் கலந்தற்றே" என மருவி, உடலிரண்டாயினும் உயிரொன்றெனத் தன் மனையாளுடன் வாழும் புனிதனும், தான்மேயும் புல்லுடன் சுளிக்கும் சசமென அற்பகாரியத்திற் "கால் பட்டாற் குற்றம் கைபட்டாற் குற்றம்" எனச் சினந்து பிணங்காத் திண்ணியனும், கொண்டாளை நேசித்துத் தான் பசியிருந்தும் அவள் பசியாற்றும் பரிவினனும், உதரக்கனிகளைப் பற்றொடு செப்பமாய் வளர்த்து ஏற்றகாலத் திற் பள்ளியில் வைத்து, அவரவர்க்கேற்ற பாதைகளில் விட்டுக் குடும்பந் தள்ளாடாது சம்ரட்சணை செய்யுஞ் சமர்த்தனும், வேலியடைத்துப் பயிரைப் பாதுகாப்பவர் போலத் தன் குடும்பத்தை அகோராத்திரம் காத்து, தரித்திரமெனும் வெயிலால் வருந்தாமல் ஆதரவென்னும் ஆதபத்திரம் ஏந்தி, மரணம் பிரிக்குமளவும் சமுசார சகிதனாயிருக்கும் சாகசனுமாய் இருத்தல் வேண்டும்.

வரவு குறையுங்கால் மாதர்மனம் வெருளுமாதலானும், "இல்லானை இல்லாளும் தேடாள்" ஆதலானும், இல்வாழ்வான் திரைகடலோடியேனும் நியாய மானபடி பொருளீட்டித், தன் கிரகத்துள் வறுமைப்புலி நுழையவிடாமல் எந்நாளும் ஆவலாய்ப் பார்த்திருக்கும் காவலாளனுமாயிருத்தல் வேண்டும். மேலும் இல்லறத்திற் கேற்ற ஆடவன் இன்னா செய்யாதவனாய்ச், சினமென்னும் மதயானையை அறிவென்னுந் தறியிற் கட்டி அடக்கவல்லவனும், வரைவின் மகளிரைக் கனவினும் நினையாதவனும், கற்பென்னும் மதிலேறிக் குதியாதவனும், பெண்ணேவல் செய் தொழுகாப் பெருமையுடையவனும், "காதன்மனையாளும் இல்லாள" எதிலான் மனை செல்லாதவனும், அகனமர்ந்து ஈய வாயாதபோது முகனமர்ந்து இன் சொல்லாயினுஞ் சொல்பவனும், நெருப்பிலும் அகோரமுற்ற தென்னுங் காமத்தை அடக்கி விசயம் பெற்றவனும், "பகை பாவம் அச்சம் பழியெனும் நான்கும்" தனக்குப் பாத்தியப்படாத பவித்திர நெஞ்சனுமாயிருத்தல் வேண்டும். விசேஷமாய்ப் பொறையெனும் ஆபர ணத்தைப் பூண்டு, பெரியகாரியத்திலும் உக்கிராவேசங்கொள்ளாதவனும், "எத்தால் வாழலாம் ஒத்தால் வாழலாம்" என்னும் முதுமொழிப்படி தான் கொண்ட இல்லாளின் பெலவீனங்களைச் சகித்துச் சற்றுப் பிழைகளைச் சமித்து ஒத்திணங்கி வாழும் புரு ஷோத்தமனும், கற்பிளவோடொத்த நெஞ்சத்தனாகாது பொற்பிளவோடொத்த நெஞ்சனுமாயிருத்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறாகப் புகழோடு இல்லாச்சிரமம் அனுட்டிப்பவனே இல்லறத்திற்கு இந்திரனென விளங்குவான்.

2

இல்லறத்திற்காகாத அதம ஆடவர் இலக்கணம்.

தந்தன தனதனனா - தனந்தன
தானானே தன தானானே

தேவனைத் துதித்துஇறைஞ்சான் - தெய்வத்தொண்டிற்
சிரத்தைவையான் பவ விருத்தி செய்வான்
நாவலர் தமையணுகான் - சண்டாளரை
நாடிச்செல்வான் கோள்கள் தேடிச்சொல்வான்
வித்தை உத்தியை விரும்பான் - விதாலயம்
வேண்டிச்சாயான் தீமை தாண்டிப்பாயான்
முத்தியின் வழி சாரான் - தேவாலயம்
முன்னிச்செலான் நன்மை எண்ணிச்சொலான்.

வைதிக விடயமென்றால் - உபேட்சித்து
மனதினைப் பேதித்து வருந்திடுவான்
மைதவிர் தைவீகம் - இராசீகம்
மனுஷீகந் தமையெண்ணி மதியாதான்
உலகமே தெய்வமென்பான் - பணந்தனக்கு
உச்சித தேவனென்று இச்சைவைப்பான்
கலகம்என் நேசமென்பான் - கலைகல்லாக்
கசடரே எனக்கு அரும் சேடர் என்பான்
சிற்றின்பம் இன்பம் என்பான் - அதுவும் மற்றென்
செல்வமென்பான் நேய வெல்லம் என்பான்
மற்றின்பம் ஏதுக்கு என்பான் - அதைக்கண்ட
வல்லவர் யார்கற்றே சொல்லும் என்பான்
பெற்றவர் தமைப்பேணான் - அவர்க்கொரு
பிடியரிசி ஆயினும் மடியிலிடான்
கற்றவர்தமை வினவான் - கற்றோர்சபை
காஞ்சிரங்காய்என்று வாஞ்சைகொள்ளான்
அரைக்கணம் என்றாலும் - நல்லோர்சபை
அகந்தங்கல் எனக்கு அரு நரகமென்பான்
குரைக்கும் நாய்போல் வீட்டை - விட்டுநாளும்
கூடாத கூட்டங்கள் கூடிக்கொள்வான்
குடிப்பது கூழ்எனினும் - வாயில்விட்டுக்
கொப்பளிப்பது பனி நீர்எனல்போல்
மிடிக்குழி தாழ்ந்து உழந்தும் - எனக்கொரு
மின்அனையாள் இன்னே வேண்டுமென்பான்
அழகினுக்கு ஈடழிவான் - அவாவெனும்
ஆழி மத்தியில்விழுந்து அழுங்கிடுவான்

குழலது நிலைக்கும்என்பான் - கருமுகில்
குழலுக்குத் தோற்கும்என்று அழலின் முன்னோர்
மெழுகென உருகிடுவான் - இடையது
மின்னலோ துடியோ எனவியப்பான்
கிளிமொழி இவள்மொழிக்கு - நிகரெனக்
கிளத்திடல் பேதமை எனத்தொகுப்பான்
மதியது வதனம் என்பான் - புருவத்தின்
மாட்சிக்கு மதனன்வில் வாய்க்கும் என்பான்
துதிபெறு நகை நிரைக்கு முத்தங்களும்
தோற்கும் என்பான் அன்றி ஏற்கும் என்பான்
கண்ணடி கன்னம்என்பான் - பதங்கள்செங்
கமலத்தை வென்றிடும் காண்டிரு என்பான்.
பண்ணுறு செங்காந்தள் - கரங்கட்குப்
பறக்கும் என்பான் பயந்து இறக்கும் என்பான்
அரம்பைதான் இவள் என்பான் - இவள் தாடைக்கு
அரம்பையும் தோற்கும் என்று இரங்கிடுவான்.
கரும்புகொல்லையில்வளர - எட்டித்தேடிக்
காட்டகம் ஓடிடு மௌட்டிகன்போல்
விரும்புபெண் அருகிருக்க - எனக்கந்த
மெல்லியல் மாணிக்கம் வேண்டும்என்பான்.
கரும்புகள் மலர்நாடிப் - பறத்தல்போற்
சுந்தர மாதரைத் துருவிடுவான்
உறிமிசை தயிரிருக்க - வெண்ணெய்தேடி
ஊருக்கு ஊரோடிடும் உணர்விலிபோல்
அறிவுஅழகினள் இருக்க - அறிவிலா
அழகிக்காய் அறுகாதம் அலைந்திடுவான்

அதம ஆடவர் 21

அறிவது குடிகொள்ளா - அழகது
ஆருயிர் குடிகொள்ளா வாகமெனல்
இறைஅளவதும் அறியான் - கற்றாளுக்கும்
இருங்கலை கல்லாத விழையாட்கும்
இடையுள தாரதம்மியம் - இதுவென
எடுத்தறியான்றுலை நிறுத்தறியான்
வடிவது பொருட்டாக - வரிப்புலி
வாங்கி வளர்த்திடும் மட்டியைப்போற்
சிங்காரி அலங்காரி - எனப்பிறர்
செப்பிய மாற்றத்தாற் சேணிலொரு
மங்கையை மனதில்வைப்பான் - அவளெழில்
வலைதனில் மருண்டுடன் புரண்டிடுவான்
நூலைப்போல் சீலையென்றும் - பெற்றபிள்ளை
நுவன்றிடும் தாய்தனைப் போல்வதென்றும்
மேலவர் பழமொழியின் - பொருள்தனை
விளங்கிக்கொள்ளான் வழி விலங்கிக்கொள்வான்
நெருங்கிய உதிரமதின் - கலப்பது
நேர்ந்த சந்தானத்தின் விருத்திதனக்கு
அருந்தடை எனப்பிடகர் - அறைந்திடும்
அந்தரங் கம்தனை ஆய்ந்தறியான்
அளவுக்கு மேலதடா - காணிபூமி
ஆங்கொரு மடந்தைக்கென்று ஆரேனும்
உளவுசொல்லிடுவாரேல் - அவர்மொழி
உறுதியென்று ஒருவரொடு ஓராதே
அப்பனை வெறுத்திடுவான் - தனைப்பெற்ற
அன்னையுடன் சோதரந் தமைவெறுப்பான்
செப்புதன் கிளைவெறுப்பான் - எனக்கந்தச்
சிங்கார நாய்ச்சியார் சேர்ந்துவீட்டாற்

போதுமப்பாபோதும் - என்றுமனம்
பொருந்தி மணம்புரிந்து இருந்திடுவான்
ஆதரவுறுமாமி - மனையிது
ஆமகாபாக்கியமென அதிர்வான்
வாரங்கள் சிலசெல்ல - வயிறது
வாடியே கரிந்துதன் மனம் எரிவான்
ஈரமதுகுறைவான் - பொன்னிஅக்கை
ஈயமெடி மோசம் போனெனடி
நாசமாயி னெனேடி - எனச்சொல்லி
நாட்டவர் சிரித்திடப் பாட்டமதாய்
நேசர் நையாண்டிபண்ணத் - தெருவிடை
நின்றலைவான் ஐயோ என்றுலைவான்
கண்டவர்க்கு உளறிடுவான் - ஐயோஎன்னைக்
காட்டவர்போல் மாட்டிப் போட்டார் என்பான்
பெண்டுகள் நகைப்பர் என்பான் - எனைத்தந்த
பெற்றவர் உடன்பிறர் சிரிப்பர் என்பான்
தாபத்தோடு இருந்திடுவான் - சிலபகல்
சாய்ந்தபின் அதைமறந்து தோய்ந்துமனச்
சோபத்தோடு எழுந்திடுவான் - இன்னேபினோர்
சுந்தரி தனைக்கொளத் துணிந்திடுவான்
கங்கையிற் போய்ப்படிந்தும் - பேயின்சுரைக்
காய் அது கறிச்சுரைக் காய் ஆகா
தங்கது நிகராகப் - பன்னூற்றுறை
அறிந்தாலும் அதர்மனாம் அஞ்ஞையனாய்
எல்லார்க்கும் துரும்பானால் - இவனுக்கோ
எருமைபோல் பெருஞ்சனி எனஉவமை
சொல்லுதற்கு இலக்காவான் - ஆழியிட்ட
துரும்பெனவே மனம் சுழன்றிடுவான்

அங்கேயோர் மங்கையென்றால் - அவளார்
அவள்குணம் எதென ஆராயான்
இங்கேயோர் தங்கமென்றால் - இவளார்
இவள்குணம் எதுவகை எனவோரான்
பால்பார்த்துப் பசுக்கொளல்போல் - மகள்தனைப்
பயந்தவள் தனைமுன்னம் பார்த்துக்கொள்ளென்று
ஏலவே உலகர்சொன்னார் - இதைத்தேரான்
எடுத்தடி மடக்காய்ப் பெண்டு எடுத்திடுவான்
வந்தது வரட்டுமென்றே - அவள்தனை
மனையாட்டி ஆகவே மாட்டிக்கொள்வான்
சிந்தையில் அறிவதிலான் - அவளொடு
சீருறும் ஊசியும் சரடுமெனச்
சேர்ந்துடன் வாழ்ந்திடுவான் - இவள்தனைத்
தெய்வமல்லோ எற்குச் சேர்த்தது என்பான்
போந்தமுற் சனனமதில் - யான்செய்த
புண்ணியம் தானிங்கே பொருந்திற்று என்பான்
பாக்கியம் இதுவென்பான் - சின்னாளையாற்
பவமது பிடரியைப் பற்றியந்த
வாக்குவாதங்கள் செய்வான் - வீட்டாருடன்
வழக்குரைப்பான் பெருஞ் சழக்குரைப்பான்
மல்லது தொடங்கிடுவான் - அற்பபிழை
மனசிற்கண்டாற் பெரு மழகரிபோல்
வல்லடி வழக்கினைநீ - வாடிமாமி
சொல்லடி எனஅடி மடிபிடிப்பான்
சன்னதம் ஆடிடுவான் - நீதித்தலம்
சார்ந்து கல்யாணத்தைத் தீர்த்திடு என்பான்
பன்னியை வாடியென்பான் - அவள்தலை
பற்றியே மயிரது பறித்து இழுப்பான்

சீதனம் வாங்கென்பான் - பெற்றாரிற்குச்
சிறுவரொடு இதுகணம் செல்தியென்பான்
சாதனம் எழுது என்பான் - அதன்பின்பு
சடுதியில் வந்துன்னைச் சார்வலென்பான்
தனிமனை இருத்திடுவான் - தலைவியைத்
தான் அயலூருக்குத் தணந்திடுவான்
குனிசிலை வேடனென - அவளுக்குக்
கோட்டாலை பலவுடன் கொடுமைசெய்வான்
ஊருக்குஊர் பெண்டுகொள்வான் - கூறைதாலி
உடுக்கச்செய்வான் கள மடுக்கச்செய்வான்
சார்வுறு மதன்எனவே - சிலகாலம்
சம்பிரமமாகவே தழைத்திருப்பான்
பிள்ளைகள் தமைப்பெறுவான் - முத்தந்தந்து
பிரியமாய்க் கரத்தேந்திப் பேணிடுவான்
கள்ளமாய் ஒழுகிடுவான் - சடுதியிற்
காதலியுடன் மக்கள் - கரைந்தழவே
கைவிட்டுப் பறந்திடுவான் - தன்னூர்வந்து
கண்டதார் கேட்டதார் எனக்கரவாய்
பொய்வித்தை ஆடிடுவான் - உருத்திராட்சப்
பூனையின் வேடத்தைப் போட்டுக்கொள்வான்
ஒப்புரவு ஒழுகிடுவான் - பார்த்தார் இவன்
உத்தமன் எனவெடுத்து ஓதிடவே
செப்புமுன் மனைவிதனைச் - சேர்ந்துவாழ்ந்து
தேனும் பாலும் எனத் திளைத்திடுவன்
தப்பிதம் அறநடப்பான் - சுயகுணம்
தனைவந்து பிடித்துலைத்து ஆட்டிடவே
உப்பினில் வழக்கிடுவான் - தாம்பூலத்தில்
ஓதிடும் பீரமபத் திரமதனில்

தொடுவழக்கு எடுத்திடுவான் -நாளுக்குநாள்
தொலையாத கலிபிலி தொடங்கிடுவான்
வடுவம்பு வசையிசைப்பான் - வீட்டிலுள்ள
வளங்களைக் கைகளில் வாரிக்கொள்வான்
வழிதெருப் போவார்க்கு - வீட்டாள்குற்றம்
மறித்துப் பிரசங்கம் படித்திடுவான்
பொழிபொழி எனப்பொழிவான் - இலாதன
பொருந்த மெய்யதுபோலப் பொருத்திடுவான்
அம்பலம் தன்னில்வைத்தே - பொதிதனை
அவிழ்ப்பவர் போல்வீட்டின் அந்தரங்கம்
செம்பாகமாய் எவரும் - நன்றாகவே
தேறவைப்பான் இன்று தெரியவைப்பான்
ஒன்றிரண்டு ஆக்கிடுவான் - தன்தோஷத்தை
ஒளித்துப் பன்னியின்தோஷம் உரத்திடுவான்
நின்றவர் நகைக்க வைப்பான் - அபவாதம்
நீணிலம் தனில் என்றும் நிலைக்கவைப்பான்
ஒரொரு கணந்தோறும் - பச்சோந்தில்போல்
உள்ளத்தின் நிறம்மாறி உலம்பிடுவான்
ஆரெவர்க்கு ஆயினுந்தன் - குடும்பத்தின்
அந்தரங்கம்தனைச் சிந்திடுவான்
வாழ்ந்த அம்மங்கைதனை - அழவைத்து
மறுமனை நாடியே மாறிடுவான்
தாழ்ந்து அயற்கடையில் நிற்பான் - இவன்பெரும்
சண்டியென்று உலகினர் கொண்டிடவே
உழைத்திடு பணமதனை - அரையிடை
ஒளித்துச் சொருகிவைத்து ஒருகுடுவை
அழைத்ததில் ஆக்கி உண்பான் - மனைவியை
அங்கேயே இருவென்று பொங்கவரைப்
படிஅரிசியை அளப்பான் - கொதியெண்ணிப்
பார்த்ததிற் பங்குக்கு வளம்பார்ப்பான்

குடிஅழகினைக் கெடுப்பான் - தினமொரு
குடும்பத்தை விடுதியாய்க் கொண்டிடுவான்
தையலார் சொற்கேளேல் - எனமுன்னோர்
சாற்றிய மொழிதனைப் போற்றாதே
மையலால் அவர்மொழிகேட்டு - அநியாய
வழக்கிலும் சழக்கிலும் இழுக்குக்கொள்வான்
தூற்றிடும் துணைவிஎன்றால் - அவள்தனைக்
கூற்றென மனசிடைக் குறிக்காதே
போற்றிய ரகசியத்தை - அவள்செவிப்
பொறித்துப் பெரும்பழி வருத்திக்கொள்வான்
குன்றைமுட்டி வருந்தும் - குரீஇனக்
கோடிசீமான்கள்என் றாலும்விடேன்
என்றுபல் வழக்கெடுப்பான் - முன்னோர்தனம்
எல்லாம் அழிய நீதித்தலம் இறைப்பான்
அடங்காத பெண்டென்றால் - அவள் நாவில்
அன்பெனும் கடிவாளம் பூட்டிஇன்பால்
மடங்கிடச் செய அறியான் - பழிதவிர்
மார்க்கம் தொடான் தீய மார்க்கம்விடான்
குடிவெறி நழுவவிடான் - குடியுடன்
கோள்பெரும் அடிபிடி குறையவிடான்
தடியடி மிண்டனென - எடுத்திடும்
தடிஎவர் தலையினும் இடியெனவே
போட்டிடும் இயல்புடையான் - குரவர்சொல்
போதகம் தனையிகழ் புகழுடையான்
ஈட்டிடு பொருள் அழிப்பான் - இரவலர்க்கு
இம்மியது ஆயினும் செம்மையிடான்
அன்னிய மாதர்தம்மைச் - சகோதரம்
ஆகக்கொள்ளான் தாரம் ஆகக்கொள்வான்

அதம ஆடவர் 27

துன்னிய கள்ளுஞ்சுள்ளும் - இராப்பகல்
துணையாக உடன்வைத்துத் தொலைத்திடுவான்
பரத்தைக்குப் பொருள் ஈவான் - அவளிடம்
பண்டமாற்றாகவே பாயொடுநோய்
இரப்பினை வாங்கிடுவான் - யாசகம்
எடுக்கவோர் ஓட்டினை இடுக்கிக்கொள்வான்
சூதுகள் ஆடிடுவான் - ஓயாமலே
தோதகஞ் செய்திடு தோழருடன்
பாதகம் இழைத்திடுவான் - பொல்லாங்கெனிற்
பால்தயிர் நெய்யிடு பாளிதம்போல்
விருப்பொடு நடத்திடுவான் - மேலேவரும்
விளைவை எண்ணான் வரும் அழிவை உன்னான்
பருப்புநெய் சமிக்கமுன்னே - ஒருகையான்
பார்ப்பென் என்பான் பழி தீர்ப்பென் என்பான்
வீட்டாளுக்கு அஞ்சிடலும் - மதங்கொண்டு
விருட்சத்தை வேரோடே வீழ்த்திவிடும்
காட்டானை கட்டிடலும் - ஆற்றாதவன்
கடைத்தொழில் என்பதன் கருத்து உணரான்
இல்லாளுக்கு அஞ்சிவாழ் - எருதெனும்
இத்தரைப் பழிமொழிப் பொருள் உணரான்
மெல்லியட்கு அஞ்சிடுவான் - நீதானென்ன
வேண்டினும் உடன்செய்து மீள்வன் என்பான்
அல்லல்கள் தேடிடுவான் - பொறுமையற்று
ஆரையும் பெரும்பகை ஆக்கிக்கொள்வான்
தொல்லைகட்கு எல்லையிலான் - முடிவற்ற
சோலியெல்லாம் தலை தூக்கிக்கொள்வான்
சொன்னநன் மதிகேளான் - தாளாண்மையாய்ச்
சோற்றுக்கும் சீலைக்கும் வளம்பாரான்

பன்னமாயினும் இளைத்தே - அன்றன்றுஒரு
பணம் அது வரும்வழி பாராதான்
பிச்சைக்குக் கச்சவடம் - மூத்ததென்னும்
பிழையுற்ற பேச்சினைப் பெலக்கச்செய்வான்
அச்சைக்குப் போனாலும் - அகப்பைக்கு
அரைக் காசல்லால் விலை அதிராதென்பான்
வர்த்தகம் வீணென்பான் - உழுதுண்டு
வாழ்ந்திடும் வாழ்க்கைதான் விழலென்பான்
கர்த்தன் தலையெழுத்தை - உலகிடைக்
கடந்தவர் ஆரென்று கவிபாடிச்
சோம்புக்குப் பாயங்கொள்வான் - மடம்திண்ணை
சொகுசுடன் கால் நீட்டித் தூங்கிடுவான்
ஆம்புத்தி சொல்லிடுவார்ச் - சீறிவைது
ஆகடியம் சொல்லி அகற்றிடுவான்
தன்னரும் மனையாளைத் - தாய்வீட்டிலே
தவிர்த்தவன் தலைமீதுஓர் தட்டெனவே
இந்நிலம் உரைக்குமொழி - கொள்ளாமலே
ஈன்றவள் மனையில்விட்டு ஏகிடுவான்
இத்தகை ஆடவனால் - இல்லறமிக
ஈனம்பெறும் மிக இழிவுபெறும்
உத்தமன் இவனலனென்று - உலகம்
உரைத்திடும்இவன் இலக்கணம்இவையே
ஆடவன் இவன்வாழும் - இல்லமது
அருநரகதை யொக்கும் எனயாண்டும்
தேடியான் சொலவேண்டுமோ - பாரீரேநீர்
தேரீரோ இதை ஓரீரோ - தந்தனதனதனனா.

அகோ! வாரும்பிள்ளாய் நொண்டி!

உத்தம ஆடவல்லாதார் இலக்கணத்தைப் பாவல்லார் மாத்திரமல்ல, அல்லாதரும் காது தெவிட்டக்கேட்க வசன நடையிற் கூறும் பிள்ளாய்!

ஆ! மகாபாக்கியம் அப்படிச்செய்கிறேன். கேளும் ஐயா!

தெய்வ சிந்தனையைத் தன் இருதயத்தில் உறுதியாய்க் குடிகொள்ள வையாத அவபத்தனும், பாவ புண்ணியங்களைத் தேர்ந்துணராத சுமடனும், இகபர சலாக்கியங்களுக்குக் காரணமாகிய வித்தையை விரும்பிக் கல்லா முழுமகனும், "அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்" எனச் சிறுமையிற் கற்றறிந்த பாடத்தை முற்றும் மறந்து தாய் தந்தையரை வருந்தவிட்டுத் "தன்னைப்பெற்ற ஆத்தாள் கிண்ணிப்பிச்சை எடுக்கத் தம்பி கும்பகோணத்திற் கோதானம் வழங்குகிறான்" என்னும் முதுமொழிபோலத் தான் கோலாகாலம் பண்ணிவாழும் மாதுர் பிதுர்த் துரோகியும், "பூதவுடம்பழியும் புகழுடம்பழியாது" என்பதுதெரிந்து சற்பாத்திரங்களில் இட்டுப் புண்ணிய கிருத்தியம்கையிடாத புல்லனும், நிரட்சரகுச்சனாய் அறிவென்னும் நறுமணம் சற்றேனும் வீசாத் துட்டரோடு "காக்கை உவக்கும் பிணம்" போலச் சகவாசம் பண்ணும் முட்டனும், வேலையில்லாத போதும் அவசரமாய் ஓட்டமெடுத்து வீட்டைவிட்டுத் தெருவீதி தோறும் திரியும் சுணங்கனென யாதொரு முயற்சியிலும் ஏற்படாது சும்மா ஓட்டமும் நடையுமாய்க் காலம்போக்கும் வீணனும், தன்பலத்தைப் பரத்தையர்க்குக் கொடுத்து நோயும் பாயும் வறுமையும் வாங்கும் தூர்த்தனும், கற்பைப் பொருள்பண்ணாது மானத்தை விற்று வயிறு வளர்க்கும், வேசியர் மனைக் கேகும்

வியபிசாரியும், ஒளியின் அழகால் மருண்டு விளக்கை மலரென மயங்கி வீழ்ந்திறக்கும் விட்டில்போல் பிஞ்சிலே பழுத்து; வஞ்சநெஞ்சியரின் மேனியழகை மெய்யழகென எண்ணிப், பத்துஞ் சுமந்து வருந்திப்பெற்றுக் கரிசனையாய்ப் பாலூட்டிவளர்த்த தாய்தந்தையரோடு யோசியாது "பண்டமும் வேண்டாம், பாடியும் வேண்டாம், அந்தச் சிங்காரநாச்சியார் வந்தாலே போதும்" என்று கண்ட பெண்பின்னே ஓடி, நஷ்டமும் கஷ்டமுமடையும் காமியும், அறிவு குடிகொள்ளா அழகு, உயிர் குடிகொள்ளா உடல் என்பதறியாது மோசம்போகும் ஆதனும், "ஆட்டுவாணிபன் ஆலிங்கனத்தினும் புழுகுகூட்டு வாணிபன் கைக்குட்டு நன்று" என்று மேதவியர் கூறியது விளங்காது, கற்றமங்கையர்க்கும் கல்லாத மங்கையர்க்குமுள்ள பேத தாரதம்மியங்களை அறியாது மோசம்போகும் ஏழையும், சமுசாரத்தைத் தாங்கிச் சம்ரட்சணைசெய்யும் திறமையும் இயல்புமில்லாதபோதும் அவ்வாறு செய்வேன் என்று துணிந்து தொல்லைப்படும் மட்டியும், சின்னட்டங்குருவியின் தலைமேற் பெரும் பனங்காயை வைத்தாலெனப் பாரிய சமுசாரபாரத்தைத் தன்தலைமேல் தூக்கிவைத்து நசிகிற முகடனும், வளையிலே முட்டிக் கபாலம்பிளந்தபின் குனியநினைக்கும் அறிவிலியெனச் சமுசாரபாசத்துட் புகுந்து அல்லலடையும்போது மறுபடி சிக்கெடுக்க நினைக்கும் பேயனும், படிவின் நிமித்தம் வரிப்புலியை வாங்கி வளர்த்தவன் ஒப்பச் சிங்காரி யென்றும் அலங்காரியென்னும் பிறர் சொலக்கேட்டுப் பிடாரியைப் பிடித்துப் பெண்டாளப் பார்க்கும் அவிவேகனும், அந்தசந்தமே காரணமாய்க் குத்துமாடு கொண்ட சுமடன்போலச் சீதனமே காரணமாய்க் கண்டு சுகுணம் அல்லாளை இல்லாளாய்க் கொண்டு அல்லலிழுக்கும் அகக் குருடனும், "பொன்னை யுந்து கிலையும் பிரித்திடின்" மீந்திருப்பன யாவையென்று உத்தேசியாது "வெறும் புழு மலக்கூட்டிற்" பிராந்திகொண்டு, தேனே! பாலே! கண்டே! என்று பிதற்றும் பித்தனும் "நூலைப் போற் சீலை தாயைப் போற்பிள்ளை" என்பதன் பொருள் உணராது உட்டுறை தெரியாது விசாரணையின்றிப் பெண்கொள்ளும் கடையனும், நெருங்கிய

இரத்தக்கலப்பு அதமமென்றும் சந்தான விருத்திக்குக் கேடென்றும் தேர்ந்த வைத்தியர் கூறியிருப்பதை ஓராமலும் உன்னாமலும் கண்டபடி பெண் கொள்ளும் அசேதனனும்,

"மாண்டகுணத்தொடு மக்கட்பேறுஇல்லெனினும்
பூண்டான் கழித்தற்கு அருமையால்"

என்ற உலகர் பாட, அற்பபேதங்கண்டவுடன் "மணியகாரன் வீட்டே வாடி கலியாணந் தீரடி மாமி" என்று பாடி நிருத்தம் பண்ணும் மௌட்டிகனும், வரும்படி குன்றியதால் மனைவி அன்பு குறையக்கண்டு அவளையும் பிள்ளைகளையும் நட்டாற்றில் விட்டோடும் அதர்மனும், யாதும் வேண்டாம், அந்தக்கட்டழகி வந்தாலே போதும் என்று கையேற்றுப் பிள்ளைகள் சென்மித்தவுடன் வாங்கிவா சீதனம் என்று மாமன் மாமி வீட்டுக்கு மனைவியையோட்டி மல்லுக்கட்டும் பிணக்கனும், முன்னாப் பொருள்தேடிச் சேமித்துவையாது பெண்ணைத் தேடியபின் பொருள்தேடித் தட்டழிந்து தலைவிரிகோலப்படும் அஞ்ஞையும், பசுமுதலிய மிருகசீவன்களைத் தறியிற் கட்டிப் புல்லாதிய தீபனங்கொடாது தறியை முறித்துக் கொடியை அறுத்தோடவைக்கும் இடையனை நிகர்த்து, ஏதுங்கொடாது மனையாளை இல்லத்திருத்தி அயலான்கை பார்க்க இடம் வைக்கும் மடையனும், இல்லத்திற்கேற்றன தேடிவையாது இல்லாள் கறகறக்கவும் முறுமுறுக்கவும் இடங்கோலும் விழலனும், தந்தை தாயர் சகோதரர் ஆதரவின்றிப் பெண்ணைத் தனியிருத்திப் பிறவிடஞ் சென்றிரா நின்ற பேதையும், அவிவேகியான பிரியைக்குத் தன் இரகசியத்தைச் சொல்லியிடார்ப்படும் ஏழையும் கட்டிய பெண்ணைக் குட்டிச் சுவராக்கி அவளிருந்து நெட்டுயிர்ப்பெறியக் கண்பார்வையால் வெட்டி மயக்கிய

அயலாள் இல்லிற்போய் அடுகிடைபடுகிடை கிடக்கும் வெள்ளறிவனும், அன்னிய மாதரைச் சகோதரமாய்க் கொள்ளாது பரதாரகமனஞ் செய்யும் படுபாவியும், "பசுவின்றன் பாலைப் பனையடியிற் குடித்தாலும் தீது சொல்வார்" என்பது உலக வதந்தியாயிருக்கத் தன் பெண்ணை ஆடவர் மத்தியிலும் அயலார் ஆதீனத்திலும் விட்டிருக்கும் சீர்கேடனும், பிள்ளைகளைப் பாடசாலையில் வையாது தெருத்திரிய வைக்கும் சண்டாளனும், மனையாளை நம்பாது படியளந்து கொடுத்துக் கொதி யெண்ணிக் காத்திருக்கும் மானமில்லானும் உள்ள நெற்பொத்திவைத்து ஒடியலைப் பொடிசெய்து ஊறவைத்துக் கூழ் சமைத்தருந்தும் உலோபியும், வஞ்சியும் பிள்ளை களும் கஞ்சிக்கிடமற்றுக் கெஞ்சித்திரியத் தான் தனிக்குடுவை வைத்து ஆக்கி உண்ணும் போக்கிரியும், வீட்டாளை நம்பாது மடியோடு பணங்கட்டித்திரியும் நிர்ப்பாக்கியனும், கூடைநிறைய இருப்பினும் கண்டது ஆரென்று தன்வயிற்றிற்கே வஞ்சகம் பண்ணி வன்சாவடையும் பஞ்சையும், கூழுக்கிடமின்றெனினும் கள்ளும் சுள்ளும்வேண்டுமென்று குடியிலே பொழுதுவிடும் குட்டுணியும், வாங்கியகடன் இறாத வல்லாளகண்டனும், தான்பெண்கொண்ட குலத்தையும் அவளது தாய் தந்தையரையும் இழித்துப்பேசும் ஈனனும், இல்லறத்தைக் கிரமமாய் நடாத்தும் இயல்பின்றிய அதம ஆடவரென்க. இத்தகையார் நடாத்தும் இல்லம் அபாக்கியத்தால் நிறைந்து மூதேவிக்கு இருப்பிடம்.

3
நற்குணப் பெண்டீர் இலக்கணம்.

தந்தனதனதனனா - தனந்தன
தானானே தன தானானே.

பதுமினி சித்தினியாம் - இவளுடன்
பகர்ந்திடு சங்கினி அத்தினியாம்
சதுவித சாதியராம் - பெண்கள்அவர்
தங்களுள்பதுமினி தலைமையளாம்
செண்பக மலரதுபோல் - அவள் தேகம்
செந்நிறமாம் அவள் செப்புவதோ
பண்புறு நன்மொழியாம் - அவளுடல்
பரிமள வாசனை பரவுவதாம்
மெல்லிய கூந்தலியாம் - அவள்நாசி
விளங்கும் எட்பூப் போல் துலங்குவதாம்
சொல்லுறும் மாநோக்காம் - குருவொடு
தெய்வத்திற்குத் தெண்டன் செய்பவளாம்
அன்ன மென்நடையினளாம் - வெண்சேலையில்
அருண மாமலர்களில் ஆசையளாம்
மன்னு செவ்வரிக்கண்ணாம் - சொற்ப உண்டி
மாந்துவளாம் மாம் ஏந்துவளாம்
அடுத்தவள் சித்தினியாம் - அவள்கழுத்து
அழகிய வலம்புரி அதுசரியாம்
எடுத்திடு நடைபிடியாம் - சங்கீதமோடு
இயம்பிடு நடனமங்கு இவள்பிடிப்பாம்

யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரி நூலகம் Jaffna Central College Library

34 இல்லற நொண்டி

கொடியெனத் துவளுவதாம் - இவள்மேனி
குறித்திடு விசித்திரக் கூறையிலே
முடிவறு வேட்கையளாம் - கெடுமையும்
மொழிதரு குறுமையும் உந்தாத
தோற்றம்இவட்கு உளதாம் - சகோரம்போற்
சொற்குரலால் நல்ல சுவைப்பொருள்மேல்
ஆற்றரும் காதலியாம் - இவள்தனக்கு
அடுத்தவள் சங்கினி யங்கனையாம்
பருமமும் மெலிவுமில்லா - ரூபிஇவள்
பாதத்தின் படமது நீண்டதுவாம்
அரியசெம்மலராடை - இவற்றிடை
ஆசையளாம் கரவோசையளாம்
அச்சமின் மனத்தினளாம் - குறளைபொய்க்கு
அஞ்சியிடாக் கோப வஞ்சகியாம்
நச்சியஅத்தினியைப் - புலவர்கள்
நான்காம் சாதியாய் நவின்றனராம்
குறுங்கழுத்தினள் இவளாம் - கற்றாளையின்
குறுமணமும் உடலிடை குறுகிடுமாம்
நிறுவுசெம் படைமயிராம் - பாதந்தனில்
நீண்டுவளர்ந்திடு பருவிரலாம்
தீவினை புரிவளாம் - அதிகமாய்த்
தின்பவளாம் நாணம் என்பதுதான்
ஓ! அணுவளவும் இன்றாம் - அதரங்கள்
உயர்ந்தவையாம் நடை உதறியதாம்
என்றுமங்கையர் தமையிவ் - உலகினர்
எடுத்தவர் இலக்கணம் இசைத்தனரால்
நன்றவர் தமையிரண்டு - பிரிவதாய்
நாடிவைத்து இலக்கணம் நவின்றிடுவேன்.

நற்குணப் பெண்டீர்

சற்குண ஆடவனின் - இலக்கணம்
தனைமுதல் எடுத்துஇவண் சாற்றிடுவேன்
அற்பமும் முகம்பாரேன் - தொகுத்திங்ஙன்
அறைந்திடுவேன் நன்று பறைந்திடுவேன்
தேவனைத் தொழுநாவாள் - தேவாலயம்
தேடியே நடந்திடு தாள் உடையாள்.
சீவனி நிகரானாள் - எவர்களும்
தேடிடும்பூடு போல் ஈடுடையாள்
பத்திக்கு வரம்பாவாள் - பராபரப்
பழம்பொருள் தன்னில் அன்பு பழுத்திடுவாள்.
முத்திக்கு வித்தாவாள் - சுயம்புவாம்
முதற்பொருள் மேல் நேசம் முதிர்ந்திடுவாள்
தன்பெருநாயகனைத் - தொழுந்தெய்வம்
தனக்கு இரண்டாவதாய்த் தாழ்ந்திடுவாள்
அன்பருள் நிறைமனசாள் - அவன்தனக்கு
அமிர்தசஞ்சீவினி தனைஅனையாள்
காலமோடு இடம்தேர்ந்தே - அவன்மனம்
களிக்கச்செய்வாள் உளஞ் சுழிக்கச்செய்யாள்
சாலைசோலைகள் தேடி - ஆங்காங்கு நற்
சயனஞ்செய்வாள் நல வசனஞ்செய்வாள்
கன்னலின் சுவைபோலும் - அன்னத்துடன்
கருணைகுய்யொடு வறை புளிங்கறிகள்
என்னென்ன வகைவேண்டுமோ - அவைதமை
இமைக்குமுன் ஆக்கித்தன் ஏந்தல்உணச்
சொன்னமுறை படைப்பாள் - நெய்பால்தயிர்
சொரிந்து முப்பழங்களும் பரிந்திடுவாள்
வன்னநற் பாயசங்கள் - அடையொடு
வடையுடன் தோசை கச்சாயம்ரசம்

இவைதமை அருத்திடுவாள் - சிறுவருக்கு
ஏற்றிடும்பல பண்டம் இயற்றிக்கொள்வாள்
நவில் நவ உணவுகளும் - காலாகாலம்
நாடிவைப்பாள் - ஓடித் தேடிவைப்பாள்
அடிமையர் பலர்இருந்தால் - அவர்செயும்
அடிசில் ஒடருங் கறி ஆதிகளைத்
திடமுடன் பரீட்சைசெய்வாள் - தனக்கவை
திருத்தியென்று ஆனதற்கு அருத்திடுவாள்
கோபமுற்று எழும்பியிடும் - தருணத்தைக்
குறிப்பாகப் பார்த்து இத மொழிகூறிச்
சோபமாய் முகம்சிறந்தே - அதிகசந்
தோஷங்கள் பிறந்திடத் தொகுத்திடுவாள்
அந்தந்த வேளைக்குநல் - உடுப்பினை
அன்புடன் தெரிந்தெடுத்து அளித்திடுவாள்
சொந்தவேலைகள் எனவே - கணவன்தன்
சோலியெலாந் தானே சுமந்திடுவாள்
அன்னைபோல் கரிசனையாய் - அவன்தனை
அன்புடன் சீராட்டி அனுசரிப்பாள்
மின்னிடை வேசியர்போல் - அன்பாதரம்
வேண்டிடுவாள் பற்றுப் பூண்டிடுவாள்
நீதஞ்சொல் அரசரைப்போற் - கணவற்கு
நித்தமும் நீதிகள் நிகழ்த்திடுவாள்
ஏதமில் காதலர்போல் - அவன்தனோடு
இஷ்டசம்பாஷணை இசைத்திடுவாள்
உத்திசேர் மந்திரிபோல் - கணவற்கு
உய்தரு போதகம் ஓதிடுவாள்
எத்துணைப் பொருட்காரி - எனினும்தன்
இல்லத்தைத் தன்கையால் இலங்கச்செய்வாள்.

உண்டியைச் சுருக்கியுணல் - பெண்டிர்தமக்கு
ஓத அழகாமென உலகின்முனாள்
வண்டமிழோர் உரைத்த - வார்த்தைதனை
மறைமொழியாம் என வாழ்த்திடுவாள்
விருந்தவர் வந்தாரென்றால் - வாரீரென்று
வேண்டியபடி உபசரித்து மென்மேல்
அருந்திடும் அருந்திடுமென்று - அண்டந்தமது
அமுதெனவமுதொடு வறைகருணை
படைத்திடுவாள்கணவன் - உலகத்தில்
பாரியவள்ளலென்று ஆரியரும்
திடத்துடன் புகல வைப்பாள் - துணைவன்தன்
சிந்தையாம் ஆசன முந்திடுவாள்
கொழுநனைப் பாராட்டி - அவன்மனக்
குறிப்பில் நிற்பாள் மனைச் சிறப்பில் நிற்பாள்
எளிஞரைச் சீராட்டி - அவர்க்கு அன்னம்
ஈந்திடுவாள் மிடி காய்ந்திடுவாள்
அச்சமுடன் மடம்நாண் - பயிர்ப்பென
அறைந்திடு நாற்குணம் நிறைந்திடுவாள்
கச்சபம் எனமனசை - அனுதினம்
காத்திடுவாள் அன்பு பூத்திடுவாள்
மாதயை நிறைந்திடுவாள் - இடைக்கிடை
வறுமைவந்தால் மனப் பொறுமைகொள்வாள்
தாதியர்போல் எவர்க்கும் - தணியாத
தயையுடையாள் அருள் இயைபுடையாள்
தாய்க்குப்பின் தாரமென்றே - அறிஞர்கள்
சாற்றிடு பழமொழி போற்றிடுவாள்
வாய்க்கு வந்தனபேசாள் - எவர்களும்
வணங்கி அஞ்சலி செய்யும் அணங்கனையாள்.

ஆணிக்கு இணங்குபொன்போல் - அணைந்திடும்
அன்புள்ள மாமியோடு இன்புறுவாள்
நாணிக் கற்பெனுங்காவல் - விடாள்மிக
நகைபுரியாள் வீணிற் பகைபுரியாள்
அபரஞ்சி நிகராவாள் - அரிவையர்
ஆருமிங்கு இவட்கு மிஞ் சிலர்எனவே
சுபரஞ்சிதமொழியுடையாள் - பொய்யாதநற்
தூயமொழியாள் கிரு பாமொழியாள்
மனைக்கொரு மணிவிளக்காய் - அயலவர்
மதித்திடுகின்றதோர் நிதிக்குவையாய்
அன்னைக்கும் அன்னையாவாள் - கணவனுக்கு
அணிகலனாய் நவ மணியாவாள்
மெல்லிய உரையுடையாள் - அம்மாவென்று
வீட்டில்வந்தார்க்கு ஐயம் போட்டிடுவாள்
மல்லிகை முல்லைமலர் - தொடுத்திடு
மாலையுடன் பட்டுச் சேலையிலே
தூங்கிய தாலியிலே - இரத்தினத்
தூமணிவடத்தில் கல் வாளியிலே
தாங்கு காதோலையிலே - தலைதனிற்
தரித்திடு நீண்ட சங்கிலிதனிலே
சிமிக்கியிலே அளகம் - சிறந்திடச்
செய்திடு செழுங்கொண்டைப் பூக்களிலே
அமுக்கும் அட்டியல்களிலே - பொன்னின்விரல்
ஆழியிலே மோறா மாலையிலே
கைக் கடகங்களிலே - சிங்கமுகக்
காப்பதிலே கர வளைகளிலே
தொக்கிடு கொலுசதிலே - சிலம்பிலே
தூயபொற் சரப்பணிச் சோடதிலே

ஆடும்மூக்குத்தியிலே - அன்னமென
அடிமிசை அரற்றுகிண் கிணியதிலே
போடுபொன் ரவிக்கையிலே - சொல்லாதொழி
பொன்னொடு கல்மணிப் பூஷணத்தே
ஆசைவைத்து உரியோனைத் - தாதாவென
அலைத்தெறியாள் மிக உலைத்தறியாள்
தோசைகள் பாயசங்கள் - சமைத்துணத்
துனுக்கெனவே பெரும் பணக்குவைகள்
கொண்டுவாடாவென்னாள் - கணவனைக்
கோட்டில்வைத்தே இழுத்து ஆட்டிவிடாள்
சட்டையில் வேட்கையுறாள் - தலைவனைச்
ச்டைசெய்வாள் மல்லுக் கட்டிவையாள்
துணைவனுக்கு அருநிழலாய் - இராப்பகல்
தோற்றிடுவாள் போற்றி ஆற்றிடுவாள்
இணையறு நாயகன்தன் - மனநிலைக்கு
ஏறச்சொல்லாள் அறம் பாறச்சொல்லாள்
சோம்பலில் ஆகாரம் - புசியாது
துணைக்கரம் தமைக்கொண்டு சுறுசுறுப்பாய்
ஆம்வினை பயின்றிடுவாள் - பகல்தனில்
அனந்தல்செய்யாள் வேலை அனந்தம்செய்வாள்
சித்திரத் தையல்செய்வாள் - சிறுவர்க்குச்
சிங்கார ரவிக்கை நல் அங்கிசெய்வாள்
வத்திரம் திருத்திடுவாள் - கணவற்கு
வகைவகைக் கவசங்கள் வகுத்திடுவாள்
எந்திரம் இயக்கிடுவாள் - அதிற்செய
இயன்றிடும் பணிவிடை இயற்றிடுவாள்
மைந்தர் பந்தனைகளுக்குக் - கல்விவளம்
வாய்க்கச் செய்வாள் பாடம் வகுத்துச்சொல்வாள்.

பண்டம்பாடி ஒழுங்காய் - அவைக்கேற்ற
பாங்கில்வைப்பாள் வேண்டில் வாங்கிவைப்பாள்
கண்டவர் இவள்அல்லவோ - மனைக்கேற்ற
காரிகையாள்என்று களித்தேத்த
அறந்தனை வளர்த்திடுவாள் - அநாதரை
ஆதரிப்பாள் புகழே தரிப்பாள்
சிறந்திடுமனைவாழ்க்கைக்கு - ஒருபெரும்
தேவையொப்பாள் சித்ரப் பாவையொப்பாள்
செல்வத்திற்கு அழகதுதான் - தற்சூழ்தரு
செழுங்கிளை தாங்குதல் - எனச்செகத்தோர்
சொல்லுநன் மொழிதலைமேல் - எக்காலமும்
சுமந்திடுவாள் நிதம் துணிந்துசெய்வாள்
ஒருமயிர் ஒடிந்தாலும் தரையில் வீழ்ந்து
உயிர்விடும் மானமாம் மிருகம்ஒப்பாய்
மருவுநன் மானமது - போகவரில்
மரிப்பதின்மிக மன விருப்புடையாள்
வாழ்வது வரும்போது - அதின்மிகு
மனதுவையாள் மனக் கெறுவம் எய்தாள்
தாழ்வது வரும்போது - இதுதெய்வ
தயவதுஎன்பாள் அதில் தளர்வுகொள்ளாள்
வெண்ணிறவாயத்தை - உலகத்தில்
வேடிக்கையாகவே நாடிக்கண்டும்
பெண்ணுளம் கண்டிடுதல் - அரிதெனும்
பேச்சது பொய்த்திடப் பெருமிதமாம்
வாக்கொடு மனசொன்றாய் - அசத்தியம்
வழுத்தாதாள் துயர் விழுத்தாதாள்
பாக்கியவதி ஆவாள் - புவிக்கொரு
பதிவீரதா பத்தினி ஆவாள்
எழின்மிகும் ஆடவர்மேற் - பெண்கள்மனம்
ஏகுமென்பார் இதனால் அவர்தம்

நற்குணப் பெண்டீர் 41

விழிதமக்கு இலக்காகாள் - மீது ஊண்மிசை
    வேட்கைகொளாள் மேனி மினுக்குக்கொளாள்
வீண்பொழுது அதுபோக்காள் - வேடிக்கையில்
    வேட்புக்கொள்ளாள் இறு மாப்புக்கொள்ளாள்
காண்பது வேண்டுமெனாள் - கோலமது
    காலத்திற்கு ஏற்றது காணும் என்பாள்
பரிதிமுன் கமலமென - முகமலர்
    பரிமளித்து அலர்ந்திடும் பான்மையுளாள்
கருதிசொல் நாவுடையாள் - எவர்மீதும்
    தோஷம்பேசாத் தாலந் துலங்கிடுவாள்
எட்டிக்குப் பூட்டிசெய்யாள் - பூமாதுஎன
    எப்பிழைகளும் சமித்து இணங்கிடுவாள்
பாட்டிக்கு மகளாவாள் - பெற்றார்கட்குப்
    பரிந்துபெற்று எடுத்திடும் தாயாவாள்
வீடில்லா வெறுவிலிக்கு - மெய்யாய்ஒரு
    வீடாவாள் வித்தின் விளைவாவாள்
பாடுற்ற பேர்களுக்குப் - பெரியதோர்
    பண்டசாலையுறும் பதியாவாள்
பணிவிடைக்காரர்தமைப் - பெற்றாரினும்
    பதின்மடங்காய் அன்பு பரிந்துஇருகண்
மணியென ஆதரிப்பாள் - அநாதரை
    மதலையராய் எண்ணி வளர்த்திடுவாள்
தன்மானம் காப்பதுபோல் - தனைவந்து
    சார்ந்தவர் மானத்தைத் தான்காப்பாள்
கன்மானும் நெஞ்சமிலாள் - பிறர்துயர்க்
    கடலதிலே மனங் கரைந்திடுவாள்
புவியாளும் அரசைநம்பிப் - புருஷனைப்
    புறக்கணித்திடும் பொல்லாப் பூவையைப்போற்

42 இல்லற நொண்டி

சவியிழந்தான் எனினும் - கணவனைத்

தனிக்கவிடாள் விட்டு அந் தரிக்கவிடாள்

அவன்காலால் கீறுவதை - தன்நாவினால்

அழித்திடுவாள் மிக மதித்திடுவாள்

கவனமாய் அவன்பணிக்கு - நனவிலும்

கனவிலும் கருத்துடன் காத்திருப்பாள்

நாயகன் தனைநம்புவாள் - ஐயங்கொண்டு

நானோநீயோ என நசிந்துரையாள்

வாயொன்று கிரிகையொன்றாய் - முன்பின் ஒன்றாய்

மறைவில் ஒன்றாய் வழி நடையில் ஒன்றாய்

நூறைமீன்போல் பதுங்காள் - பெண்கள்தம்முள்

நூறுநூறாயிரர் திலகம்ஒப்பாள்

வேறுகூறாய் நடவாள் - தன்னூர்க்குஒரு

விளக்குத் தம்பமென விளங்கிடுவாள்

வீட்டுக்கு வீடுசென்று - கதைசொல்லி

வீணாகக் குடுமிகள் முடித்துவிடாள்

பாட்டுக்குச் சந்தமென - இல்ல ஆச்சிரப்

பத்ததிமுறைப்படி படிந்து அமைவாள்

சந்தைசெல் மங்கையர்போல் - அரங்கத்திற்

தன்மனைக் காரியந் தனைத் தூற்றாள்

சொந்தநல் தோழியர்க்கும் - தன்காதலன்

துறவுசொல்லாள்ஒரு குறைவுசொல்லாள்

நாகணவாய் மொழிபோற் - குயிலென

நவின்றிடு நாயக ரசமொழியாள்

ஆகன்னமுற வெளியோர் - சொல்வார்த்தையை

அங்கீகரித்தஅபி மானஞ்செய்வாள்

பொறுத்தவர் அரசாள்வார் - அனல்எனப்
பொங்கினார் காடது போவர்எனும்
மறுத்தவிர் பழமொழியை - எந்தநாளும்
மனசிடைப் பொன்னென மதித்திடுவாள்
அன்பற்ற மாமிதனைக் - கும்பிட்டாலும்
அபசாரம் ஆமென்றிவ் அவனியுள்ளோர்
முன்புற்று மொழிந்தாலும் - அவளுக்கு
முறைப்படிஒழுகியே முறைமைசெய்வாள்
இத்தகை இலக்கணம்சேர் - பெண்டிருடன்
இல்லறம் இயற்றிடும் ஆடவர்க்கு
முத்தியிங்கேயும் என்றால் - இல்வாழ்க்கையின்
முதன்மைக்கு ஒப்பேது இந்தச் செகமதிலே.
தந்தன தனதனனா.

அகோ! வாரும்பிள்ளாய் நொண்டீ!

நம் இல்லத்துக்கடுத்த மாதர் சிறப்பையும் அவர் செய்யவேண்டிய கடமைகளையும் சாதாரண சனங்களும் தேற வசனநடையிற் கூறும்பிள்ளாய்!

மகா நன்று! அவ்வாறு சிறுகக் கூறுகிறேன் கேளும் ஐயா!

ஆதியில் எம் பெருமானானவர் "மண்ணுலகிலுள்ளவரம்பில் பெரும் பவத்தைப் - பெண்ணுருவமாகப்" படைத்தார் என்றார் ஒருபாலார். இஃது அபத்தமும் வியர்த்தமுமான பேய்ப்பேச்சு. "பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள?" என்பது

யதார்த்த வார்த்தை. "தற்காத்துத் தற்கொண்டாற்" பேணுகின்றவளும், "குலமகட் குத் தெய்வம்கொழுநன்" என்றார். ஆதலின், தன்கொழுநனைத் தான் தொழும் தெய்வத்திற்கிரண்டாவதாய்ப் பாவனை பண்ணுபவளும், "நிறைகாக்கும் காப்பே" தலைமையாய்க் கொண்டவளும், "தகைசான்ற சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்" என்னும் இலக்கணத்திற்கு உதாரணமானவளுமே இல்லறத்துக்கேற்ற பெண்ணா வாள். கேளும்! துரையே! கேளும்! பண்டைக்காலத்திலே தன்னைக் கொண்ட காதலனுக்குத் திருப்தி கொடுத்து நடக்க இயலாதவளாகிய இராசகுமாரி ஒருத்தி, தனக்குப் பந்துவாகிய இராணி ஒருத்தியைநேக்கி, "என் நேச அம்மணி! நான் என் நாயகனது மனோபீஷ்டப்படி நடந்து திருப்திகொடுத்துக் கொள்வது வருத்த மாயிருக்கின்றது. யான் எவ்வாறு நடந்தாலும், அவர் என்னைத் தூற்றுகின்றார். என்பேரிற் கடுமொழி கூறுகின்றார். நீரோ உமக்குரிய நாயகர் உம்மை உபேட்சி யாமலும் உம்மேற் கோபியாமலும் இதமாய் நடக்கும்படி அவரை வசியஞ் செய்து கொண்டீர். இதற்கு உபாயமும் சூட்சமும் யாவை? உமதுவசம் யாதேனும் வசியமருந்துண்டா? மூலிகை உண்டா? குளிகை உண்டா? மந்திரதந்திரங்கள் உண்டா? அடியேன் செப்பமாய் நடத்தற்கு என்மீது கருணைகூர்ந்து ஒப்பமான வழி சொல்லும், அண்ணீ!" என்று வேண்ட, அரசி சொல்கின்றாள்:-

"கேளும் பெண்கள் நாயகமே! இப் பூவுலக செனனங்களுளெல்லாம் ஸ்திரீ செனனம் பாவச் செனனமென்றார் முழுமூடர். அது அபத்தமான பழிமொழி. ஸ்திரீ செனனத்திற்கு மேலான செனனம் இப்பூவுலகம் எங்ஙனாகிலும் இலதென்றறிதி. ஒரு பெண் தன் பத்தாவின் சித்தத்தைக் களிப்பித்து அவனோடு நேயம்பூண்டு வாழ்வதற்கு அவுடதமாவது, மூலிகையாவது, மாந்தரிகமாவது வேண்டாம். ஸ்திரீக்கு அவள் விவாகம் பண்ணிக்கொண்ட புருஷனே பூலோகதெய்வமும், அரசனும், நோன்பும், தானமும், தவமும், புண்ணியமுமானவன். அவள் தக்க காலமறிந்து, இடமறிந்து, வரவுக்கிசையச் செலவு செய்து, அவன் நாவுக்கும், பற்கும், மனசுக்கும், இதமாய்ச் சுவை செறிந்த உண்டி தின்றிகளை ஆயத்தப்

படுத்தி, நீங்காக் கரிசனையோடு குறித்த வேளைதவறாது அருத்தல் வேண்டும். அவன் விருப்பத்திற்குக் குறுக்கிட்டு நில்லாமல் அவனுடைய மனோவாஞ்சைப்படி யொழுகல் வேண்டும். கேளும் என் தங்கையரே! நான் என் நாயகரை எக்காலமும் எனக்கெல்லாமாய் எண்ணித் திரிகரண சுத்தி பத்தியோடு பாராட்டுகின்றேன். கோடை, மாரி, முன்பனி, பின்பனி, என்னுங் காலநிலைகளை நாடி அவற்றில் அவர்க்கு வேண்டிய போசனம், வஸ்திரம், படுக்கை, கிடக்கை, சோலை, சாலை களை அமைத்துவைக்கின்றேன். இன்னின்ன தமக்கு வேண்டும் என்று அவர் வாயாற்கேளாமுன் நானே அவற்றைக் குறிப்பாலுணர்ந்து தேடியமைத்துக் கொள்ளு கிறேன். எத்தனை சுயம்பாகிகள், வேலைக்காரர்கள் இருந்தாலும் போசனாதிகளை நானே என் கண்ணாற் பார்த்துக் கையாலெடுத்து உபசரித்துத் திருப்திசெய்கிறேன். அவர் கோபங்கொள்ளும் குறிப்பையும் சந்தோஷம் கொள்ளும் தருணத்தையும் அறிந்து அதததற்கேற்பப் பேசி ஆற்றிப் போற்றிக் கூடிக்களித்து நடந்து கொள்ளு கிறேன். கொலுமண்டபத்திற்கு எழுந்தருளும் போதும், வேட்டையாடப் புறப்படும் போதும், உல்லாச உலாவிற்குச் செல்லும் போதும், பவனி வரும்போதும், பரராச கண்டனத்துக்குப் புறப்படும்போதும், அதததற்கேற்ற ஆடையாபரணங்கள் ஆயுத வாகனங்களை நானே தெரிந்தெடுத்துக் கொடுக்கிறேன். பசுநிரைகள், யானைப் பந்திகள், குதிரைப்பந்திகள், இரதங்களை நானே விசாரணைசெய்து என்கண்ணாற் பார்வையிடுகிறேன். இவைகளைக்காத்து விசாரணை செய்யும் தலைவர்கட்கு வேதனங்கள், வெகுமதிகள், தண்டனைகள், கண்டனைகளை நானே நடாத்து கிறேன். தேவாலயம், தானதருமம், அன்னசத்திரம் யாவும் என் பார்வையிலிருக் கின்றன. ஆயுதங்களிலே துருப்பிடியாது தைலம் போடுவதும் என் அலுவலே. பட்டணத்துள்ளார் எல்லோரும் நித்தமங்கலமாய் இருக்கச்செய்வதும் அல்லாமற் குடைகள், கொடிகள், பேரிகைகள், தோரணங்கள் யாவும் சீர் சிறப்பாயிருக்கச் செய்வதும் என் கடமையே. மயிற்சாலை, சித்திரசாலை, குயிற்கூடம், அன்னக் கூடங்களை விசாரிப்பதும் என் பொறுப்பே.

இன்னுங் கேளீர் என் தங்கையரே! வேலைக்காரரைப் போலக் கடின வூழியங்களையும் நான் செய்கிறேன். நீதிராசனை நிகர்த்து மனுநீதி வாக்கியங்களை விளம்புகின்றேன். என்காதலர் முன்னன்றி ஆடையாபரண அலங்கிருதியாயிரேன். பிறர்க்கு என் கணவர் உபகாரங்கொடுக்க விரும்புங்கால் நானே அவரும் இவரும் களிக்க ஏராளமாய்த் தாராளமாய்க் கொடுக்கிறேன். என் கணவற்கு ஏதொரு குறைவும் வராது நானே யாவற்றையும் தேடிச் சோடித்து வைக்கிறேன். என் துணைவரோடு எத்துணைப்பேர் விருந்துக்கு வரினும் அத்துணைப்பேர்க்கும் பத்தியோடும், யுத்தியோடும், அன்போடும், இன்போடும், திருத்திசெய்து வைக் கின்றேன். என் மாமியையும் பிறரையும் இஷ்ட தெய்வங்கள்போற் பூசித்து மரியாதை குன்றாமல் அவர்க்குப் பணிவிடையும் செய்கின்றேன். சுற்றமித்திரர் ஆனந்தம் கொள்ளுமாறு உலோபக் குணமில்லாது வேண்டியன ஈந்து ஆசார உபசாரமாய் நடத்துகின்றேன். இவ்வாறான என் ஒழுக்க நடைகளைக் கண்டு என் நாயகர் என்மீது வசமாகின்றார். இதுவே என் சூட்சம். இவையே என் மூலிகையும் ஔடதமுமாம், என் தங்காள்'' என்றாள்.

ஓ! துரையே! கேளும். பூர்வீக அறிவாளிகள் சிலர் ஸ்திரிகளைப் பதுமினி, சித்தினி, சங்கினி, அத்தினி, எனும் நால்வகைச் சாதிகளாய்ப் பகுத்தனர். இவர்களுட் பதுமினி செண்பக மலர்போற் சிவந்த தேகியாய்ப், பொய்புகலாது பண்பான மொழிவழங்கித், தேகத்தில் நறுமணம் வீசப்பெற்று, மானோக்கமும் மெல்லிய கூந்தலும் உடையளாய்த், தெய்வத்தையுங் குருவையுந் தொழுது வழிபடுபவளாய், எள்பூ வொத்த நாசியும் அன்னநடையும் செவ்வரிக் கண்ணும் பொருந்தியவளாய், நாணமானங்களாற் சிறந்து, சொற்பஊண் உண்டு, வெண்வத்திரம் வெண்பூக்களிற் பிரீதியுள்ளவளாய் இருப்பாள் என்றும், சித்தினி போலும் நடையும், கொடிபோற்று வளும் இடையும், வலம் புரிபோலுங் கழுத்தும், சகோரக்குரல் போலும் ஓசையும் உடையளாய், நடன சங்கீதங்கள், இனிய பதார்த்தங்கள், விசித்திர வத்திரங்களிற்

பிரீதியுற்று, நெடுமையும் குறுமையுமல்லா நடுத்தரத் தோற்றக்காரியாயிருப்பாள் என்றும், சங்கினி காற்படம் நீண்டு, வெதும்பிய சரீரியாய், மெலிவும் பருமமுமல்லா ரூபியாய்ச், செம்மலர் செவ்வாடைகளில் ஆசை கொண்டு கோபியாய்ப், பொய்மை குறளைபேசி வஞ்சக மனத்தியாய்ப், பித்தக்காரியாய்க், கழுதைபோல் வெடித்த குரற்காரியாய், அஞ்சா நெஞ்சியாய், அறஞ்செய்யா மனசியாய்ச், சமமாயுண்பவளாய் இருப்பாள் என்றும் அத்தினி உதறிய நடையாளும், வளைந்து பருத்து நீண்ட கால்விரற்காரியுமாய்க், குதறிய சொல்லினளாய்க் குறுங்கழுத்துஞ் செம்படை மயிருமுடையளாய்த், தீவினை புரிபவளாய்க், கற்றாளை மணத்தியாய், உயர்ந்த அதரியாய், நாணமில்லாளாய், நிரம்பப் புசிப்பவளாய் இருப்பாள் என்றும், தம் நூலிற் சொற்றனர்.

முன்னோர் எவ்வாறு கூறியிருப்பினும் இருக்க, இல்லாள் நல்லாளாயிருத்தல் வேண்டுமென்பது எப்பாலார்க்கும் ஒப்பதாகிய சத்தியமே. 'வீட்டுக்கு நல்லவளை வை' என்றார் ஆன்றோர். "கல்லெல்லாம் மாணிக்கக்கல்லாமோ?" என்றார் போலப் பெண்களெல்லாரும் பெண்கள் அல்லர். "பெண்டிர்க்கு அழகு எதிர் பேசாதிருத்தல்" என்னும் முதுமொழியைத் தலைமேற்சுமந்து, வார்த்தைக்கு வார்த்தை கூறி நமன்போல் நில்லாது, பத்தாவின் சொல்லுக்கமைந்து, உடம்பிரண்டெனினும் உயிரொன்றென இணைந்து, கணவன்காலில் தைத்தது தன் நாவில் தைத்ததுபோற் கருதி, எழும்புங்காலையெழுந்து, துயிலுங்காலை துயின்று, வீடுவாசல்களைத் தக்ககாலத்திற் பெருக்கிச் சிங்காரித்து, உள்ளத்தில் நஞ்சைநிகர்த்த வஞ்சனையைப் பொதித்து வையாது, கேட்பார் கன்னங்குளிர அமிர்தவசனம் நவின்று, கொடுஞ் சொற்குறளை தவிர்ந்து, ஓவியம்போன்று பாவச்சார்பில்லாளாகி, அடிக்கடி தாய்வீடும் நினைத்தவுடன் அண்டைவீடும் ஓடாது, மனசுக்கு விலங்கு பூட்டினவளாகி, நவரத்தினமணிகளினும் விலைபெற்றமணியாகி, விசுவாசத்துரோகம் புரியாளாகி, "இருட்டோடு எழுந்து தன் வீட்டாருக்கு ஆகாரங்கொடுத்து வேலையாட்களுக்குப்

படியளந்து,'' ''சிறுமையானவர்களுக்குக் கையைத்திறந்து, ஏழைகளுக்குத் தன் கரங்களை நீட்டி,'' ''தன்வாயை ஞானம்விளங்கத் திறந்து,'' ''சோம்பலின் அப்பத் தைப் புசியாமல்,'' ''சௌந்தரியம் வஞ்சனை அழகு வீண்'' என்பதை மெய்ப்பித்து,'' ''ஆடவர் தமக்குப் பின்னுமொரு கூற்றுமுளதோ பிணியுமுண்டோ'' என்பதைப் பொய்ப் பித்துப், பெற்ற மாதாவைப்போல் கருணை கூர்ந்து, சந்தனசீதம்போலும் இங்கித வார்த்தை பேசுபவளாகிப், பரத்தையைப்போல் நாயகனைப் பாராட்டி, மந்திரியைப் போல யுத்திபுத்தி தெரிந்துரைத்துக், கறவை நிகராய்ப் பிள்ளைகள் மேல் உருகி, அவர்க்குக் கல்விச்செல்வம் வரும்வழிகாட்டி, அன்றில் என நாயகனைப் பிரியாது குலாவித், தாங்கொணா வறுமையிலும் நீங்கொணா அன்பை விடாளாகித், தரித்திர னாயிலும் குபேரனெனப் பாராட்டிப், புல்லென்றாலும் புருஷன் கல்லென்றாலும் கணவன் எனமதித்து, நோயாளன் பேயாளனானபோதும் மதனெனநினைத்து, ஆதிஅன் பில் அருகாதவளாகிச், ''செல்விருந்தோம்பி வருவிருந்திற்குக்'' காத்திருந்து, ஈயென் றார்க்கு இல்லையென்னாது ஈந்து, ஆணிக்கிணங்கிய பொன் போல, மாமிக்கிணங்கிய பெண்ணாகி, மைத்துனிகளுடன் மண்பிடி மயிர்பிடியென நில்லாதவளாகி, மூத்த மைத்துனரை உடன்பிறந்த தமயமாரெனவும், இளையமைத்துனரைத் தம்பியரென வும், மாமனைப் பிதாவெனவும் எண்ணி, அயலாருக்கு அபகாரியாகிக், கடுஞ்சொற் களை மருந்தெனப்பாவித்து, ஒருமொழியை அன்னையாக்கி, ஞானத்தைத் தந்தை யாக்கித், தருமத்தைச் சகோதரமாக்கிக், கருணையைத் தோழியாக்கிச், சாந்தத் தைக் காந்தனெனப் பேணிப், பொறுமையைப் புத்திரபுத்திரியாய்ப் பெற்றுக், கற்பை ஆடையாயுடுத்து, அன்பை நறுமலராய்ச் சூடி, நாணத்தை நானமும் சாந்து சவாதுமாய்ப்பூசிச், சுகுண கிர்த்தியங்களை ஆபரணங்களாய்ப்பூண்டு, மக்கட்பேறா கிய செல்வத்தைச் சேகரித்துப் ''பெண்டுகளிருப்பிடம் பெருஞ்சண்டை'' என்பதைப் பொய்ப்பித்து வாழும்பெண்கள் நாயகமே சற்குணமும் தூய இலக்கணமும் தாங்கிய இல்லத்துக்கேற்ற எங்கள் நாயகம் என்றறிதிர். இத்தகைய இல்லாள் வசிக்கும் இல் இடம் தாமரைநிறைந்த தடாகமும், புலவரிருக்கும் சபையும், சந்திரன் இலங் கும் அந்தரமும்போல என்றும் இலங்கிச் சிறப்படையும் என்றுணர்க.

4
நற்குணப் பெண்டீர் இலக்கணம்.

தந்தன தன தனனா - தனந்தன - தானானேதன தானானே.

அன்னை தந்தையர் இல்லாள் - சகோதர
அணையது இல்லாள் கிளைத் துணையது இல்லாள்
மன்னுநற் குடிப்பிறவாள் - பிறன்மனை
மருவிடுவாள் மைந்தர் தமைக்காணக்
கடைத்தலை காத்திடுவாள் - கணிகையர்
கண்ணென விழித்திடு காட்சியினாள்
உடைத்தனில் வேட்கையுனாள் - எதிர்பங்கு
ஊமையதாக உற் பவித்திடுவாள்
சிறுகிய ரூபக்கண்ணி - குருதிபோல்
சிவத்திடு பெருங்கண்ணி பூனைக்கண்ணி
குறுகிய ரூபிஉயர் - தோற்றமது
கொண்டவள் கோனுறு கண்டம் உள்ளாள்
பருத்தவள் மெலிந்தவள்நோய் - அங்கந்தனிற்
படிந்தவள் நோயர்தம் இடம்பிறந்தாள்
உருத்திடும் இடியுரையாள் - ஓயாமலே
உண்டு உறங்கிடுபவள் ஒளிர் பொன்போல்
இலங்கிடும் உடலுடையாள் - வெளுப்பினள்
இரும்பலம் உடையவள் பெருஞ்சினத்தள்
விலங்குபோல் நெடுந்தொனியாள் - குறுஞ்செவி
மேலிடுவாள் மேல தாயுயர்ந்த
தந்தங்களுறு வாயாள் - அனமெனத்
தானடவாள் மானந் தனை யடையாள்
சுந்தரப் பெரும் இடையாள் - கனநித்திரைச்
சொகுசினள் கருமையாந் தோற்றத்தினாள்

விரல்நிலம் பாவாதாள் - வதனத்தின்
மேவிய மறுவது தாவுறுவாள்
நரைமயிர் தமையுடையாள் - அடிக்கடி
நகைப்பவள் ஆயுசு கதித்திடுவாள்
நிலம்படர் கேசத்தினாள் - நடனத்தில்
நிரம்பிய ஆசையள் நெடுமூக்காள்
நலஞ்செயும் குரவர்தமை - மதியாது
நளினம் செய்வாள் ஏளனமும்செய்வாள்
ஈசனை மதியாதாள் - இழிகுண
இயல்பினள்மடம் பயிர்ப்பு இல்லாதாள்
கூசியே சாய்ந்தகண்ணாள் - பெற்றார்சொற்குக்
குறுக்கில்நிற்பாள் மதன் பணிப்பில் நிற்பாள்
தந்தைதாய் வரிக்குமுன்னே - ஒருவனைத்
தான்வரித்தே ஆசை தனைப்பரிப்பாள்
எந்தையின் னோர்தமையான் - வேண்டேனென
இசைத்தனன் பூர்வத்தொர் ஏந்தலன்றே
ஆயினான் சொலக்கேளும் - துரையேஇவ்
அகிலத்தில் அவரவர் அகமுகப்பான்
தூயமங்கையர்க் காண்டல் - அரிதரிது
ஓவது மிகவரிது ஓரிடத்தே
மங்கலம் பேசிடுங்கால் - இளைஞர்கள்
மரபொடு குலமது மகிமையென்பார்
செங்கரம் பிடித்திடுவார் - கண்காட்சிக்குச்
சிறந்திடும் ஆண்பெண்ணைத் தேடுமென்பார்
மாமமார் வித்தையென்பார் - மாமிமார்கள்
வளர்ந்திடு பெருந்திரு வாய்ப்பதென்பார்
பூமிசை இவைகள் எல்லாம் - ஒருவரிற்
பொலிந்திடுமோவிற்குப் பொருந்தாத்துன்

இல்லற நொண்டி 51

மங்கையர் இலக்கணத்தை - அற்பமேனும்
மாறாமல் ஏதொன்றும் மறையாமல்
அங்கையில் நல்லியெனச் - சற்றேயிங்ஙன்
அறைந்திடுவேன் ஆறி இருந்துணர்வீர்
இல்லற முறைஒழுகாள் - வரவினுக்கு
ஏற்றமதாய்ப் பொருள் தூற்றிடுவாள்
புல்லிய குணக்காரி - தனைக்கொண்ட
புருடனில் தான்மிகு பொருட்காரி
என்றுசொல் மனச்செருக்கி - அடுத்தவர்
எவர்முகமாயினும் உடன்கருக்கிக்
கொன்றன உரைபகர்வாள் - கொழுநன்முன்
கொடுத்திடு பணிகளைத் தடுத்திடுவாள்
துடித்திடு நடைக்காரி - திடீரென்று
சுளித்துமுன் எடுத்திடு படைக்காரி
குடித்திடும் ஊதாரி - அயலுறு
குடிகளைக் கெடுத்திடும் காந்தாரி
வஞ்சகி வாய்க்காரி - அடுத்தவர்
மனசினை வருத்திடு கோட்காரி
குஞ்சரத் தொனிக்காரி - நெளிப்பொடு
கொலுக்காரி மன அழுக்காறி
வேடிக்கைப் பிரியக்காரி - கோலாகல
வேஷக்காரி அகம் தோஷக்காரி
சோடிக்கும் தாமக்காரி - மலர்மிகச்
சொருகு கொண்டைக்காரி தோற்பாடி
ஐயமிட்டு உண்ணாதாள் - சரணென
அடைந்தவர் துயின்றெழ அகத்தில்விடாள்

52 துற்குணப் பெண்டீர்

வையக நடைஅறியாள் - பசியொடு
வந்தவர் இருக்கத் தன் தொந்திதனை
நிரப்பிடும் பெருவயிறி - கிருபையில்
நிட்டூரக்காரி மட்டறக்குளறி
உரப்பிடும் பேழ்வாய்ச்சி - ஐயோவென
ஊளைசெய்வாள் அழுவாள் சீச்சீ!
உள்ளொன்று புறம்பொன்றாய் - உதாசினம்
உரைத்திடுவாள் பேய்போல் இரைத்திடுவாள்
துள்ளிய குதிப்புடையாள் - குருநிந்தை
துணிந்து செய்வாள் வேளை அறிந்துசெய்யாள்
காந்தனை வைதிடுவாள் - குழந்தைகள்
கத்திடவே கையாள் மொத்திடுவாள்
பாந்தள்போல் சீறிடுவாள் - அடியடா
பார்ப்பம் என்றே மிக ஆர்ப்பரிப்பாள்
ஏற்றமுற்றிடும் கணவன் - குரூபியென்று
இகழ்ந்திடுவாள் பழி புகழ்ந்திடுவாள்
நாற்றமுற்றிடும் பிணியன் - இவனென
நகைத்திடுவாள் நிதம் பகைத்திடுவாள்
பொற்புடை யாரைக்கண்டால் - அவர்பின்னே
போவென் என்பாள் உடன் சாவென் என்பாள்
கற்பெனும் வேலிதனைக் - குதித்தெட்டிக்
கடந்திடுவாள் அதை இடந்திடுவாள்
பகைத்தடா படுபாவி - யான்நின்றன்
பாரியாய் வந்திடு காரியத்தால்
திகைத்தழிந்தேன் என்பாள் - அவன்தனைத்
திட்டி வைவாள் கண்ணை வெட்டி வைவாள்
கிட்டியே திறுதிறுப்பாள் - அடபேயே!
கிழட்டுச் சவமேஎன்று அதட்டிடுவாள்

குட்டிச்சுவரானேன் - உன்னாலென்று
　　கோடிசொல்வாள் வெகு மோடிசொல்வாள்
பொற்சரி தாவென்பாள் - நுதற்பணி
　　பூட்டிடென்பாள் ஊஞ்சல் ஆட்டிடென்பாள்
கைச்சரி தாவென்பாள் - கலீரிடும்
　　காழ்வடம் தாஅல்லால் வீவலென்பாள்
சூடகம் தாவென்பாள் - பளீரிடும்
　　தோட்டுடனே மயிர் மாட்டிபொன்னின்
தாடங்கம் தாவென்பாள் - சந்திராதபச்
　　சங்கிலிக் கோவைகள் தந்திடென்பாள்
மூக்குத்தி தாவென்பாள் - கிணீரென்று
　　முழங்கிடு சிலம்புகள் வழங்கிடுஎன்பாள்
பார்க்கும் கண்மழுங்கிடவே - பளிச்சிடும்
　　பங்கமில் கங்கணந் தொங்கணியும்
ஆயிரம் பொன்னொரிழை - விலைபெறும்
　　அந்த இந்திரவர்ண அம்பரமும்
ஓயிங்கே தாவென்பாள் - கும்பகோணம்
　　உடன்தஞ்சை காசிமீரம்சீனம்
சீமையில் வழங்கிவரும் - பலபட்டுச்
　　சீலையெல்லாமொரு நாழிகையில்
மாமி மைத்துனிகளுடன் - அயல்வாழும்
　　மங்கையரும் வெட்கச் சங்கைமிக
அழைப்பித்துத் தாவென்பாள் - சவாதுடன்
　　அரும்பனி நீரிங்கே சொரிந்திடுஎன்பாள்
குழைத்த சந்தனம்புழுகு - கமழ்ந்திடு
　　குங்குமம் கஸ்தூரி இங்குஇடு என்பாள்
ஆசறு தாம்பூலம் - அருந்திட
　　அரைக்கணம் தரிக்காமற் கடைக்குஅகன்று

காசுக்கட்டி ஏலம் - தக்கோலம் நற்
கராம்புடனே களிப்பாக்குகளும்
வகைவகை வையிங்கு என்பாள் - வையாவிடில்
மாய்ப்பென்என்பாள் உயிர் சாய்ப்பென் என்பாள்
தொகைவகை இவைகள் எல்லாம் - தராவிடிற்
தூங்கிடுவேன் ஆக்கை வாங்கிடுவேன்
பச்சிலை நாவியுண்பேன் பார்த்துச் சிரிக்கவைப்பேன்
பழிக்கவைப்பேன் பார்த்துச் சிரிக்கவைப்பேன்
உச்சித பொருட்கள் எல்லாம் - தராவிடில்
ஒறுத்திடுவேன் தாலி அறுத்திடுவேன்
எனவழக்கு எடுத்திடுவாள் - கணவனை
ஏசிப்பேசி நெருப்பு எடுத்திடுவாள்
கனசழக்கு அழைத்திடுவாள் - அவன்தனைக்
காய்ந்திடுவாள் எட்டிப் பாய்ந்திடுவாள்
அவனுக்கொர்ஆபத்து என்றால் - ஐயோவென
அழுங்காதாள் மனம் இரங்காதாள்
கவலையாம் கடலதனுள் - விழுந்துளம்
கரையாதாள் தேற உரையாதாள்
தன்னுயிர் ஈந்தேனும் - கழுத்துறு
தாலியைக் கழற்றியே தந்தேனும்
பின்னெவை நேர்ந்தேனும் - கணவன்தன்
பேர் இடர் நீக்கிடப் பிரியமுறாள்
காற்றுள்ள போதலவோ - தூற்றுமென்று
காசினியோர்மனங் கனிந்தாய்ந்தே
சாற்றினர் ஆதலினால் - என்சீதன
சம்பத்தைக் காத்தல் என் சமர்த்தது என்பாள்
போனவன்போனாலும் - எனக்குள்ள
பொருளிருந்தால் இன்னோர் புருடனைநான்

ஆனநன்முறைநாளைக் - கல்யாணஞ்செய்து
அன்புடன்வாழ்ந்திடல் ஆமென்பாள்
பொருளலோ புருஷன் என்பாள் - போனால் உவன்
புருஷர் ஒன்பதுபேர்கள் வருவர் என்பாள்
வரும்அறுபதுநாளைக்கு - எழுபது
வாய்ப்பான கந்தைகள் சேர்ப்பென் என்பாள்
ஆபத்துக்கு அசையாதாள் - நாதற்குற்ற
அருந்துயர்க் கடல்கண்டு மழுங்காதாள்
கோபத்தைத் தவிராதாள் - பெருந்தர்மக்
கொழுந்தெனவே வளர்ந்து இலங்காதாள்
தந்தைதுன் மொழிகேட்பாள் - தனைப்பெற்ற
தாயின்துற் போதனை தனைவேட்பாள்
புந்தியின் அறிவழிவாள் - மணஞ்செய்த
புருஷனைப் போவென்று புறக்கணிப்பாள்
பங்கிட்டுத் தாவென்பாள் - உழைப்பதிற்
பாதியைக் கொடுவென்று பழிதொடுப்பாள்
அங்கிட்டுப் போதியென்பாள் - முதுசொத்தில்
அரைப்பாகம் தாஅல்லால் அனுகென் என்பாள்
முன்தாரப் பிள்ளைகளை - என்னால் தாங்க
முடியாது போமென முழங்கிடுவாள்
வன்புற்றுக் குறும்பெடுப்பாள் - கணவன்தன்
மரியாதை தனைமுற்றாய் வாங்கிடுவாள்
போனகம் சமையாதாள் - சமைத்ததைப்
பூரணமாகவே பாரணஞ்செய்து
ஆனதன் பசிதீரக் - கணவனுக்கு
அருந்தக்கொடாள் வந்த விருந்தர்க்கிடாள்
தான்முதல் உண்டிடுவாள் - தனுசர்க்கும்
தலைவர்க்கும் மீந்தவை தானிடுவாள்

சேனமும் புயங்கமும்போல் - எவரொடும்
தெம்முனை நாடியே செறுத்திடுவாள்
வைகறை துயில் உணராள் - உணர்ந்துதன்
மனைபெருக்காள் முற்றம் தனைவிளக்காள்
செய்கடன் கழியாதாள் - குழலினைச்
சேர்த்துக்கட்டாள் உடை பார்த்துக்கட்டாள்
பாத்திரம் புனிதம்செய்யாள் - நீராடியே
பவித்திரமாய்த் தள பாடமெல்லாம்
நேர்த்திய தாகச்செய்யாள் - குடும்பத்தை
நிலவச்செய்யாள் புகழ் உலவச்செய்யாள்
நோய்க்கிடம் கொடுக்காதே - என்றே ஔவை
நுவன்றிடு விதிதனை நோக்காதே
தாக்கும் அற்பபிணிக்காய்க் - கோணமொன்றிற்
சார்ந்தொரு போர்வையால் தலைமூடி
ஆவூவென்றே அனுங்கி - வீட்டுவேலை
அதனிலோர் அணுவள வதும்புரியாள்
சாவதுபோற் கிடப்பாள் - மக்களுடன்
தலைவனைக் கடைக்கண்ணும் சாரவிடாள்
போக்குகள் பலபுகல்வாள் - ஆத்தேஐயோ!
போகுது சீவனென்றே பொருமிக்
கூக்குரல் எடுத்திடுவாள் - கொண்டோன் உயிர்
குடித்திடும்காளிபோல் குமுறிடுவாள்
கைந்நன்றி மறந்திடுவாள் - பெரியரைக்
கண்டபின் ஆசனம் கொண்டும்உறைவாள்
செய்ந்நன்றி கொன்றிடுவாள் - இதழினைத்
தின்றிடுவாள் செற்றந்துன்றிடுவாள்
செய்வன செய்யாதாள் - செயாதன
செய்திடுவாள் எரி பெய்திடுவாள்

உய்வகை தெரியாதாள் - இதுசெயின்
உறும்பழியென மனம் கிறுங்காதாள்
யாசகர் தமைப்போல - வீடுவீடாய்
ஏகியே புளிஉப்பிங்கு ஈயுமென்பாள்
ஆசகல்அரிசியென்பாள் - அம்மியிட்டு
அரைத்திடப்பலசரக்கு அளியும்என்பாள்
கொச்சிக்காய் தாருமென்பாள் - கூசாமலே
கொஞ்சமஞ்சல்இஞ்சி கொடுப்பீர்என்பாள்
பச்சைப்பாக்கு ஈதிர்என்பாள் - சுண்ணத்தோடு
பாங்காகத் தாம்பூலம் பணிப்பிரென்பாள்
வாங்கிடும் தொழிலுடையாள் - கேட்டார்க்கொன்று
வழங்கிடவோஉளந் - தியங்கிடுவாள்
தேங்கிய செல்வத்திலோ - தேனீபோலச்
சேர்த்துவையாள் முன்பின்பார்த்துவையாள்
வெடுவெடுத்திடுமொழியாள் - அறிஞரை
விழையாதாள்உடன் குழையாதாள்
கடுகடுத்திடும் உரையாள் - அயல்மனைக்கு
கன்னஞ்செய்வாள் வெகு சின்னஞ்செய்வாள்
கறுத்திடுமுகமுடையாள் - அதிர்ந்திடு
காலெறிந்து உதறிய கடுநடையாள்
வெறுத்திடு குணமுடையாள் - மிகுந்திடு
வேடிக்கையாள் வெகு சோடிக்கையாள்
பெண்டிர்கள் பயந்தோடும் - வெருவந்தப்
பிடாரிஒப்பாள் குத்துக் கடாரிஒப்பாள்
கொண்டியம்அறைந்திடுவாள் - கொச்சைநடைக்
குரங்கைஅன்னாள் காஞ்சிரங்காய்அன்னாள்
குணுங்கினை நிகர்த்திடுவாள் - வீணாய்வெகு
கோலங்கொள்வாள் மாயச் சாலங்கொள்வாள்

கினுங்கிய குணமுடையாள் - சிறப்பறு
சேட்டையுள்ளால் தோ லாட்டமுள்ளாள்
தோழனோடு ஆயினுநின் - ஏழைமையைத்
தோன்றப்பேசேல்எனும் ஆன்றவர்சொற்
கோளது படத்தனது - சிறுமையைக்
கூவியே யாவர்க்கும் குரைத்துச்சொல்வாள்
குடும்பத்தின் வறுமைதனைத் - தனதுஅலங்
கோலத்தைக் கணவன்தன் குறைமுறையை
இடும்புடன் எடுத்தெடுத்தே - எவர்கட்கும்
இரும்பெரும் பாரதம் ஆயிசைப்பாள்
தாய்முனம் தூற்றுவளேல் - அயலவர்
தமருடன்உலகினர் தூற்றுவரென்று
ஏயுறு மொழியறியாள் - வசைசொலி
ஈன்றபிள்ளைகடமை ஏசிடுவாள்
உண்டதும்மொழித்திடுவாள் - கணவன்றற்கு
ஓதிய ரகசியம் உடைத்திடுவாள்
கண்டபடி கதைப்பாள் - தெருச்சந்தி
காவல்நிற்பாள் கதை காவநிற்பாள்
ஊரவர்ப் பகைத்திடுவாள் - குழந்தையை
உதைத்திடுவாள் தள்ளி மிதித்திடுவாள்
பாரிலுள்ளோர் பழிக்கப் - பெரும்புகழ்
பறிகொடுப்பாள் பண வெறிபிடிப்பாள்
நன்மொழி தனைக்கேளாள் - கடைத்தலை
நாடிடுவாள் நடம் ஆடிடுவாள்
தன்மொழி சரியென்பாள் - அடிக்கடி
சன்னைசெய்வாள் மிகு நொன்னைசெய்வாள்
மோடிகள் செய்திடுவாள் - தன்மாமியை
முனிந்திடுவாள் மனம் துணிந்திடுவாள்

போடியென்றே துரத்தி - அவள்மயிர்ப்
புல்லிடுவாள் பல் சொல்லிடுவாள்
சொல்லு மைத்துனிகளுடன் - அடிக்கடி
சோலிகொள்வாள் வெகு கேலிசொல்வாள்
வல்லடி வழக்காடி - அவர்தலை
மயிர்பிடிப்பாள் கன்னத் திடிஇடிப்பாள்
மாமனை உறுக்கிடுவாள் - எளியவர்
மடிபிடிப்பாள் அடி பிடியெடுப்பாள்
வீமனொத்தவர் எனினும் - அவரையும்
வெருட்டிடுவாள் விழி புரட்டிடுவாள்
ஆடவர் அவைக்கஞ்சாள் - பொருள்வர
அளவுக்கு மேற்பட்ட செலவுக்குஅஞ்சாள்
தூடண மொழிஅஞ்சாள் - மகார்தமைத்
தூக்கிக் கொஞ்சாள்உயிர் போக்கற்குஅஞ்சாள்
இராவணன் தங்கைஒப்பாள் - மவுனமாய்
இருப்பவர் தமைப்போருக்கு இழுத்திடுவாள்
அராவென விஷம்பொழிவாள் - தெய்தாவென
ஆலாலம் போலவே ஆர்த்திடுவாள்
தன்மூச்சுக் கொண்டுஎழுவாள் - தலைவன்தன்
தகும்பேச்சை வெயின்மஞ்சட் பூச்சாக்குவாள்
சென்மத்துப் பகையெனவே - பிள்ளைகளைத்
திரும்பிப்பாராள் சற்றும் விரும்பிப்பாராள்
வழக்குரை ஆடிடுவாள் - இதுசெய
மாட்டெனென்பாள் இதென் நாட்டம்என்பாள்
உழக்குஅரிசியிலுமொரு - பெருஞ்சண்டை
ஒட்டிடுவாள் வாதம் தொட்டிடுவாள்
கத்தரிக்காயினும்ஓர் - பெருஞ்சண்டை
காவிக்கொள்வாள் வாது தாவிக்கொள்வாள்

பித்தினர்போல்நடப்பாள் - பயனில்சொற்
　　பிதற்றிடுவாள் வாளா மிழற்றிடுவாள்
வாயிடை அடித்திடுவாள் - அறுப்பென
　　வயிறொடிப்பாள் பிறர் எயிறுஒடிப்பாள்
நாயெனக் குரைத்திடுவாள் - குடிக்கொரு
　　நமனைஒப்பாள் பெரும் அமலைவைப்பாள்
கற்புஅகம் காவாதாள் - மனமெனும்
　　காவல்விட்டாள் பொருள் ஆவல்தொட்டாள்
கற்பனை நினைந்திடுவாள் - எவரொடும்
　　கடுத்தஞ்சொல்வாள் - பகை தொடுத்துஅஞ்சிடாள்
தரித்திரம் பொறுக்காதாள் - அதுவரிற்
　　தாங்கிக்கொள்ளாள் புகழ் வாங்கிக்கொள்ளாள்
பொரிக்கறி தனிற்கீரை - அன்பாயிடிற்
　　பொன்கறி யாமென நன்கறியாள்
முப்பழம் ஆனாலும் - புழுங்கியே
　　முனிவுடன் படைப்பதின் முகமலர்ந்தே
உப்பில்கூழ்வார்த்தாலும் - சதமடங்கு
　　உத்தமமென நெஞ்சத்து உணராதாள்
பாசாங்கு பண்ணிடுவாள் - பத்தாவினிற்
　　பரிந்தவள் போனிலம் விழுந்தழுவாள்
ஆசாகிறென் என்பாள் - வெளிவேட
　　ஆசாரம் செய்திடக் கூசாதாள்
அன்றில்போற் பிரியேனென்பாள் - பொருள்வர
　　வற்றதுஎன்றால் என்ன பற்றதுஎன்பாள்
தன்தலைவனுக்கோர்தலை - அயலவன்
　　தனக்கொரு தலைதந்தும் அலங்கைவெல்வாள்
பச்சிலை காவியொப்பாள் - வரும்பழி
　　பாராதாள் அறஞ் சாராதாள்

கச்சணிவேசியர்போற் - பொருள்மிசை
கணவனைப் பார்க்கினும் மனதுவைப்பாள்
பொருளிருக்கும் வரைக்கும் - உடன்கட்டை
போவனென்பாள் அது போனபின்போ
அருள்அகம் அனுவும் இல்லாள் - புருஷனை
அகத்தினின்றே புறத்து அகற்றிடுவாள்
நெய்யறு விளக்கதுபோற் - பொருள்வளம்
நீங்கிவிட்டால் உனக்கு ஈங்கெனுடன்
கவ்வையேது என்றுரைப்பாள் - கடைக்கோடி
காத்திடுஎன்பாள் கஞ்சி ஊற்றஎன்பாள்
மதனனில் அலங்கார - வடிவுடை
மாப்பிள்ளை ஆயினும் வாழ்க்கையற்றாற்
கதவுக்கப்பால் நில்என்பாள் - கரந்தனிற்
காணங்கண்டால் வாரும்காணும்என்பாள்
அழுதிடும் பெருங்கள்ளி - வெளிக்குநல்
ஆசாரஞ்செய்திடு மாயக்கள்ளி
தொழுதிடும் கள்ளியென - உலகர்கள்
சொலுங்கள்ளிகளை வெலும் பெருங்கள்ளி
இவளெனப் பெயரெடுத்தாள் - கணவனுக்கு
இவளைவிட்டேன் வேறு ஏமனெனவே
அவனியுற்றோர் சிரித்தற்கு - இடம்வைக்கும்
அபசாரிபெரும் அகங்காரி
அரைக்காசுக்கு அழிந்தகற்பு - திரும்பப்பல்
ஆயிரம்பொற்காசை அளித்தாலும்
தரைக்கணே மீளாதென்றே - உலகினர்
சாற்றிய முதுரை தனைப்பேணாள்
சினத்தறுத்து எறிமூக்கை - மகிழ்வொடு
சிரித்தெடுத்து இசைப்பினும் சேராதாம்

எனச்சகத்தவர்வழுத்தும் - மொழிசெவி
ஏறாமல் உணராமல் இழிசனர்போல்
வெற்றிலைக் கீற்றினுக்கும் - அதனுடன்
மென்றிடு துவர்க்காய்க் கூற்றினுக்கும்
விற்றுஅருமானம் உண்பாள் - அந்தோவந்தோ
மீளாதவசைக்கடல் வீழ்ந்துஉழல்வாள்
செல்வம்வந்துறும்காலைத் - தெய்வந்தனைத்
தேடாதாள் துதி பாடாதாள்
சொல்வன அறிந்துரையாள் - நிரப்புறு
சுற்றமித்திரர்கட்குத் துணைபுரியாள்
பாலூட்டிவளர்த்தாலும் - பழங்குணப்
பான்மைவிடாப் பவ னாசனம்போல்
ஆலமதே சொரிவாள் - அடியெடுத்து
அடுத்தவர் நடுங்கிட மிதித்திடுவாள்
அற்றிடும் குளத்தைவிட்டே - பறந்திடும்
ஆசுகம்போல் தனது அன்பன்தனை
உற்றிடு பிணிவறுமை - பிடிக்கில்விட்டு
ஓடிடுவாள் அன்பு மாறிடுவாள்
ஐயையோ வின்னனபல் - குணஞ்செறி
அரிவையந்தமைத் தமக் கருந்துணையாய்
வையக மதிற்கொண்டோர் - நிலைமையை
வகுத்திட ஆயிரந் தாரமன்னும்
சேடனால் முடியாது - கவீச்சுர
சேகரர் தம்மாலும் தீராது
பாடிட என்னாலே - முடியுமோ
பாரோரே நிவீர் பகர்வீரே
அந்நிலை அரிவையினைப் - பெண்ணாய்க்கொண்ட
ஆடவன் இடிக்குமோர் - மாடோடே

துன்னிடுவடமொன்றிலே - அநுதினம்
துவக்கப்பட்டான் கட்டி இறுக்கப்பட்டான்
பாம்புடன் ஒருவளையில் - அநுதினம்
பதுங்கியுற்றான் விழி பிதுங்கி யுற்றான்
தாம்பது கழுத்திலிட்டான் - புலியுடன்
தங்கியற்றான் பெருஞ் சங்கையற்றான்
பிடாரியைப் பெண்டுகொண்டான் - நெருப்பினைப்
பெருமடி அதனிடை பெய்துகொண்டான்
எடாச்சுமை எடுத்துக்கொண்டான் - நரகத்தை
இம்மையில் இதயத்தில் ஏற்றுக்கொண்டான்
அழுந்திய நோய்கொண்டான் - ஆறாத்துயர்
ஆழியலே விழுந்து அமிழ்ந்திக்கொண்டான்
கொழுந்துஎரி இடைவீழ்ந்தும் - இறந்திடாக்
குற்றுயிரோடுஉடற் கோதுகொண்டான்
தலைசொறிந்திடவேண்டித் - தழற்கொள்ளி
தன்னைக்கொண்டான் வாயில் மண்ணைக்கொண்டான்
இலகிய பணிகாரப் - பெட்டியென்றே
இரைந்தகட்செவிப்பெட்டி எடுத்துக்கொண்டான்
கம்பளி மூட்டையென்றே - கரடியைக்
கட்டிக்கொண்டான் முத்தம் இட்டுக்கொண்டான்
அம்புலிமானென்றே - விளக்கெடுத்து
அறியாமற் கூரையில் அடக்கிக்கொண்டான்
அட்டமத்துச் சனியை - வட்டிக்குக்கொண்டு
அருமுடிச்சாய்க்கட்டி அரையில்இட்டான்
வெட்டுங்கோடரிதன்னை - எதத்துடன்
வீணாகப் பதந்தனில் வீழ்த்திக்கொண்டான்
என்றவன் தனக்குவமை - சொன்னாலுமிங்கு
இசையாதாம் அது வசையாமே.

துன்றுமிப் புவிதனிலே - அன்னோன்படும்

துயரங்கண்டேன் பெரும் அஞருங்கண்டேன்

கண்டுளம் பதைபதைத்தேன் - தலைதனிற்

கையைவைத்தேன் அந்தோ ஐயோஎன்றேன்

பண்டுள பழம்பொருளே! - அவற்கருள்

பாலியென்றேன் அருள் ஈதியென்றேன்

இவைமுறையோஎன்றேன் - உலகத்தில்

இல்லற நெறிமுறை இவையோஎன்றேன்

நவைதமைத் தீர்ப்பிரென்றேன் - கற்றாய்ந்திடு

நல்லவரேயிதை வெல்விரென்றேன்

அரசரே கேளிரென்றேன் - செங்கோல்கொண்டு

அகற்றி ரென்றேன் பறக் கடிப்பிரென்றேன்

குரவரே தேரிரென்றேன் - இல்லாச்ரமக்

கொடுமையை அடியோடே முடியுமென்றேன்

பரமன்தன்பொறுப்பிலெல்லாம் - விட்டேன்விட்டேன்

பாசம்விட்டேன் பவ நேசம்விட்டேன்

கரசரணாதியுடல் - உயிர்பொருள்

காக்கவிட்டேன் நொண்டி யேற்கவிட்டேன்.

தந்தன தனதனனா.

அகோ! வாரும்பிள்ளாய் நொண்டி!

நொண்டி! இல்லறத்திற்கு ஆகாத மாதரின் இலக்கணத்தைச் சிறுவரும் எளிதிலுணர வசன நடையிற் கூறும் பிள்ளாய்!

ஆம்! ஆம்!
அப்படிச் செய்கின்றேன் கேளும் ஐயா!

பூர்வகாலத்தில் விவாகஞ்செய்யமாட்டேன் என்று மறுதலித்த ஓர் வாலிபன் தன் தந்தையை நோக்கி: "என் பிதாவே! அன்னை தந்தையரில்லாதாள், கிளை யில்லாதாள், திருவில்லாதாள், குடிப்பிறவாதாள், நோயுற்ற பெற்றாரிடம் பிறந்தவள், நோய்க்காரி, ஊமை, செவிடி, முடத்தி, பிறவீடுசெல்பவள், கணிகையர் போற பார்ப்பவள், ஆடவரைக்காணும் ஆசையாற் கடைத்தலைசெல்பவள், அலங்காரத் திற் பிரீதியுள்ளவள், சிறுகண்காரி, வயதிற்குமூத்தவள், நெடுமி, குறளி, அதிகம் பருத்தவள், மிக மெலிந்தவள், பொன்போலுங்காயத்தாள், கருநிறத்தாள், பசப்பினள், வெளுப்பினள், நாணம், மடம், பயிர்ப்பில்லாதாள், நரைமயிரி, மிகுந்தபலசாலி, பெற்றோர் ஆணைகடப்பவள், சினத்தி, அன்னநடையில்லாள், விரனிலத்திற்படாதாள், கூத்துப்பிரியை, தேவன்பில்லாள், குருவையிகழ்பவள், உயிர்நேசமில்லாள், மனக் காவலற்றவள், இடிபோல விலங்குபோல உரத்துப் பேசுபவள், பெற்றவர் குறிக்கமுன் ஒருவரில் மனப் பற்றுவைப்பவள், மறுவுற்ற முகத்தினள், கூசுகண்ணினள், சாய்ந்த பார்வைக்காரி, பூனைக்கண்ணள், செங்கண்ணள், செம்மயிரி, நிலம்படுகேசத்தினள், குறுஞ்செவியினள், உயர்ந்த பல்லினள், வாய், நகம், கை, உள்ளடி சிவவாதவள், இடை சிறிதாயிராதவள், இப்பெயர்ப்பட்டார் இல்வாழ்க்கைக்குத் தகாதாராதலின் இவரை யான்வேண்டேன்" என்று கூறினன். அவ்வாலிபன் குறித்த இலக்கண

விதிகள் அதி திட்பநுட்பமாகவே, தற்காலக் கிரமப்படி இல்லத்துக்கு உபயோகப் படா ஸ்திரீகளின் தன்மைகளைச் சுருங்கச் சொல்கிறேன் கேளும் ஐயா!

தெய்வபயமும் தெய்வ சிந்தனையும் தெய்வவழிபாடுமின்றிய சீர்கேடியும், "சீறுபீறான" குணக்காரியும், "சொற்கழகு இரண்டாகுதல் மூன்றாகுதல்" என்றதற்கு மாறாக ஒழுக்குவீடுபோல ஓயாமாரியாய் வார்த்தைகள் மல்க அலட்டிக்கொண்டிருக்கும் வாய்க்காரியும், தன் வீடுவிட்டு அடிக்கடி தாய்வீடும் அயல்வீடும் நோக்கித் திரியுந் தொழிற்காரியும், நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்னும் மகடூஉக்குணங்கள் மருந்துக்குமில்லாது அநாவசியமாய் ஆடவர் மத்தியிற்செல்லும் அவாக்காரியும், தக்க காலத்திற் தன் கணவனுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் அன்னஞ் சமைத்துப் பரிவாயீயாத சுமடியும், "சாப்பாட்டிராமன்" எனப் புருஷனை வைது தான் ஆக்கியதை ஒளித்துவைத்துத் தனிமறைவிலிருந்து விலாப்புடைக்க உண்டு ஏப்பமிடும் பேருண்டிக்காரியும், முதியோரைக்கண்டு ஆசனமும் படுக்கையும் விட்டெழுந்து ஆசார உபசாரஞ் செய்யா அகங்காரியும், "பிள்ளைப்பெறா மலடி" என்று பிறர் நிந்திக்கத் தன் பிள்ளைகளை நின்றாலுதை கிடந்தால் மிதியெனத் தண்டித்து வருத்தும் நிட்டூரியும், பொருள்வரவுக்குமேற்பட அழிமதியாய்ச் செலவுசெய்யும் அழிப்பாளியும், 'பணமென்ன பாஷாணம்! உமது பட்சம் எனக்கொரு லட்சம் பொன்னல்லோ" என்று முன்னர்ப் பாராட்டியும், பொருள் சமைந்தவுடன் "போடா அப்பாலே, பெண்ணை விட்டுப் போடா அப்பாலே" என்று கலைக்குந் தாசிபோல உழைப்புக் குன்றியவழி" வெளிக்கிடு படலையால்" என்றுரப்பித் துரத்தும் துராசாரியும், விருந்தர் வந்தபோது "ஈருரீஇப் பேன்பார்த்து" இங்கிதமான வார்த்தை கூறி நம்மன்பர்க்குச் சாதம் படை அம்மா என்று நாயகன் வேண்டப் "பாடினாள் பேய்ப்பாட்டைப் பாரச்சுளகெடுத்துச் சாடினா ளோடோடத்தான்" என்ற சீலம் விருந்தர் வரக்கண்டு தன் நாயகனைப் பிடரியிற் பிடித்து வெளியில் விட்டுச் சாடித்துரத்தும்

சழக்கியும், தன்பத்தா இலவணமென்றாற் புளியும், நெருப்பென்றால் நீரும், உரலென்றால் உலக்கையும், சட்டியென்றாற் பெட்டியுமாய் முட்டுயுத்தத்திற் கிளம்பும் சண்டைக்காரியும், தன் வீடு வாழ்படவிட்டுப் போய்ப் புற வீட்டுக்கோடி தூங்கும் தப்பிலியும், வேற்றாடவரைக் காணுங் காதலாய்க் கடைத்தலைபோய்க் காத்துத் தூங்கும் ஆசாரக் கள்ளியும், ஊரென்றும்பாராது உறவென்றும்பாராது வல்லியம் போலெழுந்து சல்லியத்துக்கு யத்தனமாய் நிற்கும் தறுகண்ணியும், "சிரித்தையே சீரைக்குலைத்தையே" என்னும் உலகவசனார்த்தம் உணராது அளவிற்கு விஞ்சிய சிரிப்புக்காரியும், "ஒருபெண் பேசினாற் பூமி அதிரும். இருபெண் பேசினால் வான மதிரும், மூன்று பெண் பேசினாற் கடல் சுவறும், நாலு பெண் பேசினால் உலகம் யாதாகுமோ?" என்னும் உலகப்பேச்சை மறந்து மலைமேல் இடியெனக் கேட்போர் காது துண்ணென உரத்துப் பேசும் உழறுவாய்ச்சியும், வேளைக்கு முன்னும் வேளைக் குப் பின்னும் பெருந்துயில் கொள்ளும் வேதாளியும், நோய்கொண்ட காதலனைக் காதலாய்ப் பார்த்துக் கடமை புரியாத கர்மியும், சுற்ற மித்திரரை எட்டியும் பார்க்க விடாது தன் இல்லத்தைப் புலிகிடந்த தூறாக்கும் பேய்ச்சியும், தன் நிறையைக் காப்பாதே தலைமை எனக்கொள்ளாது கற்பென்னும் வேலிகடந்தோடும் உதறு காலியும், பாலே, தேனே, கண்ணே, கற்கண்டே என்று முகமுன்னிலையிற் கூறி ஏதிலன்மேற் கண்ணெறியும் இரண்டகவாதியும், தான் இச்சித்த வஸ்திரா பரணாதிகளைச் சம்பாதித்து ஈயாக்கால் கிழமே, பிணமே, தோஷியே, மூதேவியே, என இலக்கை கெட வம்புதும்பு பேசி நாயகனை, ஏளனஞ்செய்யும் அசங்கியக் காரியும், கைப்பிடிநாயகனைத் தூங்கவைத்து அப்பால்அயலிற் பரபுருஷனை நாடிப் போகும் அவசாரியும், சினங்கொண்டு மங்கலசூத்திரத்தை அறுத்தெறிந்து வெறுங் கழுத்தோடிருக்கும் காளியும், பீளைசாறி, ஈளைமீறி, வாய் நீர் மலிந்து, வடிவு கொலைந்து, கண்ணும்புகைந்து, காதுமத்தித்து, சொல்லுத்தளர்ந்து, விற்போல் முதுகுகூனிச், சுரைவித்துப்போலும் பல்லுக்கழன்று நீண்டு, கால்தடுமாறிக் கோலெடுத்

தூன்றி, முக்காலினடக்கும் வயோதிகமடுக்கும்போது, இவனாரடா சனி, எனக் கேனடாவினி என்று காந்தனைக் காய்ந்து கடுகடுக்குங் காந்தாரியும், இன்பத்திலுந் துன்பத்திலும் வாழ்விலுந் தாழ்விலும் மறவேன் துறவேன் என்று கைகொடுத்துத் துன்பமுந் தாழ்வும் வரும்போது, நீயாரோ நானாரோ என விட்டுப்பிரியும் நீலியும், ஐயா துய்யாவென்று அன்புபாராட்டி, இமைக்கொரு சொட்டாய்க் கண்ணீருகுத்து மாய்மாலஞ்செய்தும், கை வளங்குறைந்தபோது 'என்றுதான் இவ்வறுப்பான் என்னை விட்டுப் பறப்பான்' என்று திட்டிச் சபிக்கும் சாலக்காரியும். செல்வப்பெருக்கில் அடிக் கொரு நடிப்பும் நிரப்பில் மடிப்பிடித்திழுப்புஞ் செய்யும் ஆண்மாரியும், "ஓதலுமொன்றா யுளமொன்றாய்ச் செய்கையொன்றாய்" நடிக்கும் படுகள்ளியும், சத்தியத்தை மறைத்து அசத்தியம் பகரும் அநியாயக்காரியும்,"உண்டிக்கழகு விருந்தோடுண்டல்" என்பதை மறந்து வந்தவன் பசியிருக்கத் தன்தொந்தி நிறைக்குங் குண்டோதரியும், "கல்வியழகே யழகு" எனத் தக்க காலத்திற் கல்லாத முகடியும், குஞ்சியழகும் மஞ்சலழகுஞ் செய்தும் நெஞ்சை அலங்கரியாத வஞ்சியும் அடக்க ஒடுக்கங்களோடு கிரகத்த மைந்து தன் அலுவல் பாராது திரியும் பிசாசியும், தாம்பூலம் பெரிதென மகிழ்ந்து ஆங்காரியத்தை அசட்டைசெய்யும் அசதியும், சமாதானத்தைப் பங்கப்படுத்தி வீட்டாருட் பகைவிதைத்துக் கோண்முடியும் குட்டுணியும், குடும்ப சம்ரட் சணைக் கவலையொழித்து இடம்பக்கவலை வளர்க்கும் இடும்பியும், நாளையை நினைந்து ஒறுத்துவையாது அன்றன்று வயிறுகழுவும் ஊதாரியும், பள்ளியறையை விட்டுக் கிளம்பாது இன்னுமொருகண் நித்திரை பின்னுமொருகண் நித்திரை என்று மூலையிற் குணுகிக்குணுகி உறங்கும் குணுங்கியும், கட்டியது பிற்றல் பூட்டியது கொந்தல் தா, தா, வேறேயென்று தத்திமிதெய்யெனத் தாளம்போட்டு நடனமாடுங் கிறுக்கியும், மானே தேனே, நாயே, போடா, வாடா, பித்தா, மத்தா என்று குளறி வெறுக்கும் உளறுபடிக்காரியும், தான் கொணர்ந்த சீதனவஸ்திராபரணங் களையிட்டுப் பாராட்டும் வீம்பியும், ஐயோ! இப்பாவியையிட்டுக் குட்டிச் சுவரா னேன்; இவன் சாகலாகாதா?

தீப்பற்றி வேகலாகாதா? எனப் பத்தாவையிட்டு மனநோகும் சண்டாளியும், தான் அன்னமும் பாலும் உண்டு தன்குழந்தைகளுக்குத் தவிடும் நீருமூட்டும் இராட்சதியும், தான் கிருதகுளபாளிதமாய் உண்டு கணவனுக் குக் கஞ்சியுங் கூழுங்காய்ச்சி ஊற்றும் துண்டரிக்கக்காரியும், கள்ளுவாங்கிக் குடித்துச் சள்ளுவாங்கித்திரியும் சடுத்தக்காரியும், புருஷனைப் பத்துத்தலைப் பூச்சிபோற் கட்டியாண்டு இல்லாத பொய்மெய்யெலாஞ் சொல்லி மூட்டித் துரோகஞ் செய்விக்கும் புலைச்சியும், மாமியோடும் மைத்துனிகளோடும் கடாச் சங்காத்தஞ் செய்யும் அதர்மியும் இல்லத்துக்குரிய மாதரல்லர். இப்பெயர்ப்பட்ட பெண்கள் வாழப் பெற்ற இல்லம், பேய்வாழ் இல்லம், நாய்வாழ் இல்லம், புலிவாழ் இல்லம் என்று கூறப்படத்தக்கதன்றி மற்றும்படி யன்றெனக் கண்டுகொள்க.

71

வாழி.

தந்தன தன தனனா - தனந்தன - தானானே தன தானானே.

மாபரனாமம் வாழி - அவர்தந்த
மறை வாழி அருள்மழை வாழி
பூபர்கள் குலம் வாழி - அவரணி
புரையறு மகுடம் பொற் கொடி வாழி
தேவ தானங்கள் வாழி - திருத்தொண்டர்
திறம்வாழி அவர்செயம்வாழி
பாவலர் குலம் வாழி - அவர்புகல்
பண்புறு பாடல்கள் பல வாழி
செந்தமிழது வாழி - பிறர்குற்றம்
தேடாத மேலவர் செயல் வாழி
தந்திடுபிழைகளெல்லாம் - பொறுத்தருள்
தாவின்மேதாவியர் தாம் வாழி
நாவலரவை வாழி - நல்லோருடை
நாட்டங்கள் கூட்டங்கள் நனி வாழி
பூவையர் நெறி வாழி - அவர்புரி
புனிதஇல்லறஞ் சிறப் பொடுவாழி
சங்கங் கணிதம் வாழி - தானஞ்செயும்
தனுசர்கள் சிறுமியர் சதம் வாழி
துங்க பண்டிதர் வாழி - கல்லூரிகள்
பாடசாலைகள் படிப்பவர் வாழி
கொண்டலின் கணம் வாழி - குண்டுகுளம்
கூபங்கள் நிறைத்திடு குயின் வாழி
செந்நெலின் வகை வாழி - தாலமெனும்
சீர்பெற விருக்கத்தின் திரள் வாழி.

தென்னையந்தரு வாழி - உயர்ந்தபற்
சேகரகுலிகஞ் சிந் தூரகம் வாழி
அரம்பைகள் மிக வாழி - பலாவொடு
அரும் ரசவாம்பிரம் அவை வாழி
திரம்பயிலிதை வாழி - வணிகமும்
சீரேறும் ஏரதும் தினம் வாழி
ஆனினங் குலம் வாழி - அருணத்தோடு
அருங்கரு மேதியி னான் வாழி
தேனும் பாலும் பெருகித் - தேசமெங்கும்
தேசுடன் செழிப்புற்றிச் செகம் வாழி
விக்தோர் யாராணி வாழி - அவருடை
வெற்றிப் பிரதாப வீரர் வாழி
யுக்தி சேரெண்ணர் வாழி - அவராளும்
உலகம் வாழி இந்தி யூர் வாழி
இலங்கை மாபுரி வாழி - அதன் சிரமென
இலங்கெழில் யாழ்ப்பாணமும் வாழி
துலங்குமில்லறம்புரிந்தே தர்மஞ்செயும்
தூயவாடுஉமக ரூஉ வாழி
நொண்டியிது வாழி - என்நொண்டியில்
நொண்டாதார் அன்பு குன்றாதே
கொண்டவர் தாம் வாழி - சதானந்தக்
குணநிதியாமதி குணன் வாழி
தந்தன தன தனனா.

A.C.M. Press, No. 464. Hospital Road, Jaffna.